

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ■ Office of Industrial Economics

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

www.oie.go.th

วารสาร

เศรษฐกิจ

อุตสาหกรรม

ปีที่ 6 ฉบับที่ 20 เดือนเมษายน - มิถุนายน 2553

สัมภาษณ์พิเศษ

รศอ. อภิวัฒน์ อสมากรณ์...

คณวไนย มองภาพอุตสาหกรรมไทย

บทความพิเศษ

● **สัญญาณการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมไทย**

หลังเศรษฐกิจโลกฟื้น

● **พัฒนาการอุตสาหกรรมพลาสติกไทย**

สู่ **Bioplastics** ทางเลือกใหม่...ลดโลกร้อน

● **อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยส่อแววฟื้น ?**

● **อนาคตเครื่องหนังจากสัตว์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Exotic) :**

ความงามที่แพงไว้ด้วยมนต์เสน่ห์

ปีที่ 6 ฉบับที่ 20 เมษายน - มิถุนายน 2553

บรรณาธิการแถลง

ตัวเลขหลายค่าย/สำนักฯ พุดถึงเศรษฐกิจของไทยที่พลิกกลับมาแล้วพร้อมเศรษฐกิจโลกฟื้น หลังจากซบเซาตลอดปีที่ผ่านมา โดยไตรมาสแรกของปี 2553 สัญญาณชัดเจนว่าฟื้นจริง แต่... ไตรมาสที่ 2 ต้องรอดูกันอีกทีว่าเหตุปัจจัยทางการเมืองที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อประเทศในด้านต่างๆ มากน้อยเพียงใด

โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม ที่ต่างได้รับผลกันไปตามวิถี เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้างไทยดูว่ายังน่าสดใส บางอุตสาหกรรมก็ยังเป็นคำถาม เช่น อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยส่อแววฟื้น...มีให้อ่านในเล่มค่ะ

หากจะได้มุมมองที่เป็นภาพรวมอุตสาหกรรม ฉบับนี้ นำท่านพบกับ “อภิวัฒน์ อสมารณ์” รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม คนวงในผู้คลุกคลีอยู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมมหากาพย์ยาวนาน และทำให้ท่านผู้อ่านได้มองภาพใหญ่อุตสาหกรรมของไทยได้อย่างผู้เจนจัด

ในอนาคตอุตสาหกรรมจะพัฒนาไปสู่การเป็นมิตรกับโลกและสิ่งแวดล้อม และอยู่ร่วมกับเราได้อย่างยั่งยืนแท้จริง ฉบับนี้ นำเสนออุตสาหกรรมพลาสติกไทยสู่ Bioplastic ทางเลือกใหม่...ลดโลกร้อน และ นวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว (Eco-Inovative Textiles)

พร้อมอ่าน “อนาคตเครื่องหนังจากสัตว์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Exotic) : ความงามที่แฝงไว้ด้วยมนต์เสน่ห์” ที่มาพร้อมความเชื่อน่ารู้...ไม่เชื่อก็อ্যালบหล่นะคะ

ครึ่งปีแรกผ่านไปพร้อมคิมหันต์สู่วัสสานฤดู ดูแลสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอนะคะ...พบกันใหม่ครึ่งปีหลังค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี

บรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

นางสุทธินัย พุฒกา ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดร.สมชาย หาญหิรัญ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายอภิวัฒน์ อสมารณ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดร.ณัฐพล รังสิตพล ผู้เชี่ยวชาญ

นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ ผู้เชี่ยวชาญ

นางอัจฉริยา เทพพัฒนพงศ์ รักษาการผู้เชี่ยวชาญ

นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์ รักษาการผู้เชี่ยวชาญ

บรรณาธิการบริหาร

นางวาริ จันทน์เนตร ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

คณะบรรณาธิการ

นายอานนท์ เศรษฐกิจไกร, นางสาวสมพิศ นาคสุข, นางสาววรางคณา พงศาปาน, นางอารียา สุภาพ, นางสาวอุบลวรรณ หลอดเงิน, นายชัยพร มานะกิจจงกล, นายกฤษฏา นุรักษ์, นายบุญอนันต์ เสวตสิทธิ์

สารบัญ

- สัญญาณการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยหลังเศรษฐกิจโลกฟื้น

1

- ทิศทางที่สดใสของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย

4

- พัฒนาการอุตสาหกรรมพลาสติกไทยสู่ Bioplastics ทางเลือกใหม่...ลดโลกร้อน

6

- อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยจากวิกฤตการณ์...สู่การฟื้นตัว

8

- อนาคตเครื่องหนังจากสัตว์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Exotic) : ความงามที่แฝงไว้ด้วยมนต์เสน่ห์

11

- รศ. อภิวัฒน์ อสมารณ์. คนวงใน มองภาพใหม่อุตสาหกรรมไทย

13

- ดัชนีอุตสาหกรรมไตรมาสที่ 1 ปี 2553

17

- เยี่ยมชม...เครื่องสำอางดี พื้อมือไทย

20

- นวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว (Eco-Inovative Textiles)

25

- รอบรู้ สศอ.

28

★ สนใจรับเป็นสมาชิกวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม หรือให้อีเมลแอดเดส :

กลุ่มประชาสัมพันธ์ และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

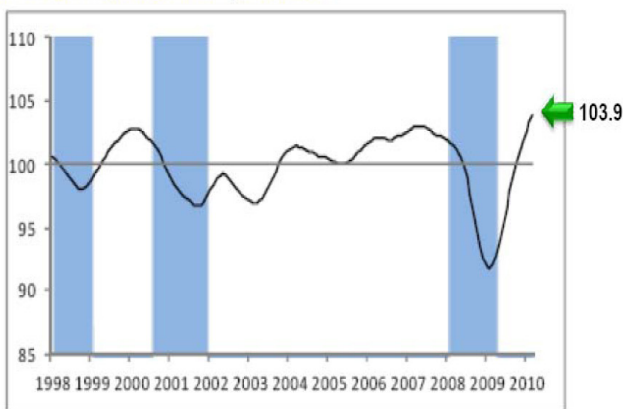
โทรศัพท์: 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร: 0 2644 7023 www.oie.go.th

★ บทความและข้อเขียนต่างๆ ที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นทัศนะส่วนบุคคลของผู้เขียน

ปัจจุบันหลายประเทศในโลกมีแนวโน้มที่ชัดเจนว่าเศรษฐกิจกำลังฟื้นตัว ขณะที่หลายประเทศก็มีระดับเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่อเนื่องไปจากปี 2552 โดยรายงานตัวเลขดัชนีชี้แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจผสม (Composite Leading Indicator : CLI) ของ OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) หรือองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ซึ่งวัดจากประเทศกลุ่ม OECD 29 ประเทศ (ส่วนใหญ่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว) และประเทศสำคัญๆ นอกกลุ่มอีก 6 ประเทศ ได้แก่ บราซิล จีน อินเดีย อินโดนีเซีย รัสเซีย และแอฟริกาใต้ ค่าดัชนีล่าสุดของหลายประเทศเศรษฐกิจส่งสัญญาณดีในการขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยประเทศส่วนใหญ่ต่างก็มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าบางประเทศการขยายตัวอาจจะมีการชะลอตัวบ้าง ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น รวมถึงประเทศจีน ยกเว้นบราซิลกับอินเดียที่ยังคงอยู่ในภาวะฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ OECD Area Composite Leading Indicator ซึ่งวัดกิจกรรมการผลิตทางเศรษฐกิจของประเทศกลุ่ม OECD 29 ประเทศ เดือนมีนาคม 2553 มีทิศทางขยายตัวมาอยู่ที่ 103.9 เพิ่มขึ้น 0.6 จุด จากเดือนก่อนหน้า และยังเพิ่มขึ้น 11.8 จุด จากเดือนเดียวกันของปี 2552 รวมถึงดัชนีเพิ่มขึ้นและมีค่าเกิน 100 ซึ่งเป็นระดับอ้างอิงเป็นเดือนที่ 6 ติดต่อกัน จากสัญญาณของดัชนีชี้แนวโน้มดังกล่าว ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าเศรษฐกิจโลกได้ผ่านพ้นจุดต่ำสุดมาแล้ว

OECD Area Composite Leading Indicator

ที่มา : OECD และ JPMorgan

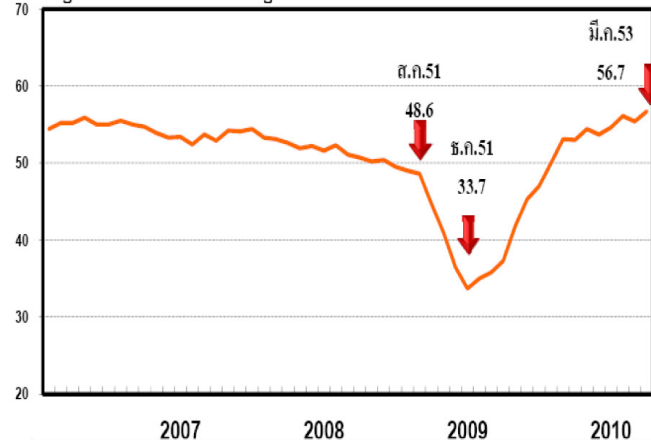
นอกจากนี้ ทิศทางของภาคการผลิตโลก ก็ขยายตัวเช่นเดียวกับทิศทางของเศรษฐกิจ โดยดัชนี JP Morgan Global Manufacturing PMI ซึ่งวัดคำสั่งซื้อสินค้าของภาคการผลิตทั่วโลกกว่า 7,500 โรงงานในประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจ 26 ประเทศ ก็พบสัญญาณการฟื้นตัวและการฟื้นตัวนี้มาจากจุดต่ำสุดตั้งแต่ช่วงปลายปี 2551 (2008) มีค่ามากกว่า 50 เป็นเดือนที่ 8 ติดต่อกัน (ดัชนีมีค่ามากกว่า 50 หมายถึงสถานการณ์ด้านการผลิตดีขึ้น) โดยในเดือนมีนาคม 2553 อยู่ที่ 56.7 เพิ่มขึ้นจากเดือนกุมภาพันธ์ 2553 ซึ่งอยู่ที่ 55.4 ในภาพรวมพบ

ว่าหลังเดือนกุมภาพันธ์ มีอัตราการขยายตัวที่รวดเร็วทั้งการผลิตคำสั่งซื้อ ราคาวัตถุดิบและการจ้างงาน

จากเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจโลกดังกล่าวข้างต้น แสดงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกค่อนข้างชัดเจน แม้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยุโรปอาจจะเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ตามหลังการฟื้นตัวของภูมิภาคอื่นๆ บ้างจากปัญหานี้สาธารณะที่เกิดขึ้นในประเทศกรีซรวมถึงบางประเทศในสหภาพยุโรป ในส่วนของภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

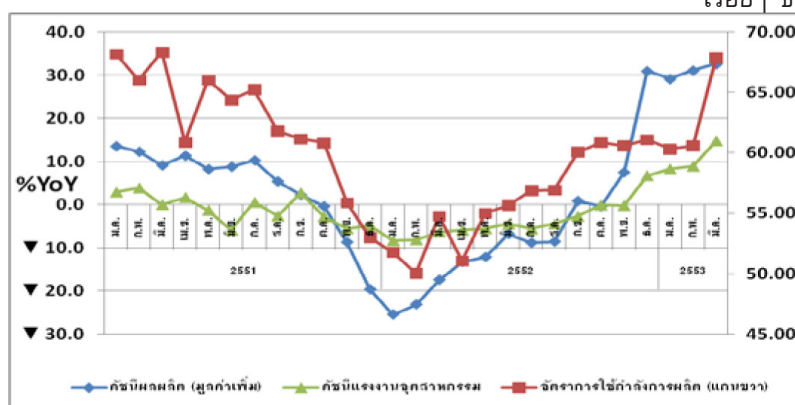
JPMorgan Global Manufacturing PMI

ในประเทศไทยเองก็มีสัญญาณการฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก โดยจากเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ได้มีการติดตามอย่างใกล้ชิด เครื่องชี้ฯ ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ส่งสัญญาณถึงการฟื้นตัวอย่างชัดเจน

โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ภาคอุตสาหกรรม หรือ GDP ภาคอุตสาหกรรม ในไตรมาสที่ 1/2553 ขยายตัวถึงร้อยละ 22.8 สูงที่สุดในรอบ 16 ปี และเป็นการขยายตัวมากกว่าร้อยละ 20 เป็นครั้งแรก โดยขยายตัวเป็นบวกต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สอง จากไตรมาสที่ 4/2552 ที่ขยายตัวร้อยละ 9.9

ในส่วนของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรวมในไตรมาสที่ 1/2553 ขยายตัวร้อยละ 31.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในเดือนมีนาคม 2553 ขยายตัวถึงร้อยละ 32.6 ซึ่งเป็นการขยายตัวเป็นบวก 5 เดือนติดต่อกัน นอกจากนี้ยังเป็นการขยายตัวสูงที่สุดนับตั้งแต่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหรือ สศอ. เริ่มจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในปี 2543 หรือในรอบ 10 ปี และทำให้ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้กำลังผลิตเกินร้อยละ 60 เป็นเดือนที่ 7 ติดต่อกัน (กันยายน 2552 – มีนาคม 2553) ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับช่วงก่อนที่จะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 ที่อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ร้อยละ 62.6 ทั้งนี้จากการขยายตัวที่ดีของการผลิตภาคอุตสาหกรรมในช่วงปลายปี 2552 ทำให้ดัชนีอุตสาหกรรมในปี 2552 หดตัวหรือติดลบเพียงร้อยละ 7.2 ต่ำกว่าที่ สศอ. คาดไว้ว่าจะติดลบที่ร้อยละ 8-9 อัตราการใช้กำลังการผลิตและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ขยายตัวในระดับสูงดังกล่าว เป็นเครื่องชี้ว่าเศรษฐกิจกำลังฟื้นตัวอย่างชัดเจน

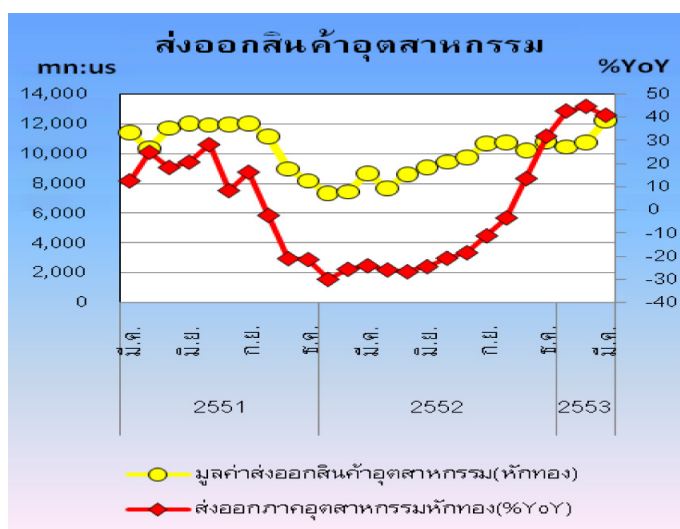

ที่มา : สศอ.

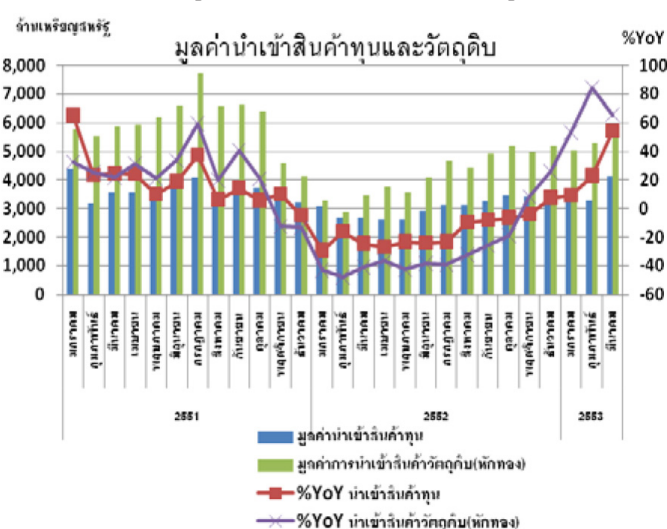
เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญอีกหนึ่งตัวซึ่งเป็นเครื่องชี้ ทางด้านแรงงาน ได้แก่ ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยในไตรมาสที่ 1/2553 ดัชนีแรงงานฯ ขยายตัวร้อยละ 10.7 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และในเดือนมีนาคม 2553 ขยายตัวถึงร้อยละ 14.8 ซึ่งเป็นการขยายตัวเป็นบวกเป็นเดือนที่ 4 ติดต่อกัน (ธันวาคม 2552-มีนาคม 2553) จากที่ติดลบมา 15 เดือนติดต่อกันตั้งแต่ช่วงปลายปี 2551 และยังเป็นการขยายตัวสูงที่สุดนับตั้งแต่ สศอ. เริ่มจัดทำดัชนีแรงงานฯ ในปี 2543 หรือในรอบ 10 ปีเช่นเดียวกับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่าดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเป็นเครื่องชี้ **ที่สามารถบอกถึงสัญญาณการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยที่แท้จริง** ซึ่งอาจจะอธิบายเหตุผลอย่างง่าย ๆ ได้ว่า เมื่อมีการผลิตสินค้าเกิดขึ้นก็เท่ากับว่าต้องมีการจ้างงาน หรือมีการใช้ปัจจัยการผลิต ทำให้เจ้าของปัจจัยการผลิตหรือแรงงานมีรายได้ เมื่อมีรายได้ ก็เท่ากับว่าได้รับสิ่งที่ เป็นสื่อกกลางหรือเงินมาไว้ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้า หรือที่เรียกว่าเกิดการบริโภคขึ้น เมื่อสินค้าถูกบริโภคจนหมด ผู้ผลิตก็จะผลิตสินค้าขึ้นมาใหม่ในรอบถัดไป จากนั้นก็เกิดเป็นวงจรหมุนเวียนระหว่างการผลิตกับการบริโภคไปเรื่อยๆ ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์เรียกมันว่าเกิด **“กระแสการหมุนเวียน**

ของระบบเศรษฐกิจ” แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่า การตีความ “การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ” จะแตกต่างกันไปอย่างไร สำหรับผู้กำหนดนโยบาย นักการเมืองหรือ นักวิชาการ แต่ในสายตาของประชาชนทั่วไปแล้ว ดัชนีชีวิตหรือเครื่องชี้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่แม่นยำที่สุด นั่นคือ การมีงานที่มั่นคงทำ

ในด้านของเครื่องชี้ในภาคต่างประเทศที่สามารถแสดงถึงภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในแต่ละช่วงเวลาได้ดีเช่นกัน คือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบ และมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมทั้งนี้ในการวิเคราะห์ จะใช้มูลค่าที่ไม่รวมทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป (ทองคำแท่ง)

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

เนื่องจากส่วนใหญ่การนำเข้าและส่งออกทองคำแท่ง ในระยะหลังจะเป็น การซื้อขายทองคำเพื่อการลงทุนหรือการเก็งกำไรมากกว่าใช้ใน อุตสาหกรรมเครื่องประดับ ในส่วนของมูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนและ สินค้าวัตถุดิบ (ไม่รวมทองคำ) ที่เป็นเครื่องใช้หรือดัชนีชี้้นำ (Leading Indicator) ของภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตัวเลขในไตรมาสที่ 1/2553 มูลค่าการนำเข้าในรูปแบบเงินเหรียญสหรัฐของสินค้าทุน และสินค้าวัตถุดิบ (ไม่รวมทองคำ) กลับมาขยายตัวเป็นบวกในอัตราสูง ที่ร้อยละ 27.9 และ 67.0 ตามลำดับ หลังจากที่ยัง 2 รายการเริ่มติดลบมาตั้งแต่ช่วงปลายปี 2551 เมื่อพิจารณาเป็นรายเดือน มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนในเดือนมีนาคม 2553 ขยายตัวที่ร้อยละ 54.2 เป็นการขยายตัวเป็นบวกเป็นเดือนที่ 4 ติดต่อกัน คิดเป็นมูลค่า 4,114.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งนับเป็นเดือนที่ 9 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2552 ที่มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนมีมูลค่าเกิน 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐซึ่งเป็นระดับที่มีการนำเข้า ในช่วงก่อนที่จะได้รับ ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2551 ในด้านของมูลค่า การนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ (ไม่รวมทองคำ) ในเดือนมีนาคม 2553 ขยายตัวที่ร้อยละ 65.8 เป็นการขยายตัวเป็นบวกเป็น เดือนที่ 5 ติดต่อกัน คิดเป็นมูลค่า 5,732.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐซึ่งนับเป็นเดือนที่ 4 ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2552 ที่มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ (ไม่รวมทองคำ) มีมูลค่าเกิน 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐซึ่งเป็นระดับที่มีการนำเข้าในช่วง ก่อนที่จะได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2551

จากตัวเลขในส่วนของการนำเข้าดังกล่าวข้างต้นก็เป็นเครื่องยืนยัน การฟื้นตัวภาคอุตสาหกรรมไทยอีกหนึ่งแรง ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมหลัก ของไทยเรา ในการผลิตส่วนใหญ่มีการนำเข้าชิ้นส่วนและวัตถุดิบต่างๆ มาจากต่างประเทศ นำมาประกอบเป็นสินค้าสำเร็จรูปในประเทศไทยและ ส่งออก เมื่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบมีการขยายตัว อย่างต่อเนื่องก็ย่อมส่งผลต่อระดับการผลิตของภาคอุตสาหกรรมที่ ย่อมจะต้องมีการขยายตัวตามกันไปด้วย

จากทางด้านของการนำเข้าซึ่งเกี่ยวกับผู้ผลิตหันมา พิจารณาในส่วนของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้บริโภคนัก บ้าง ทั้งนี้มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมจะเป็นเครื่องสะท้อน ความต้องการหรืออุปสงค์ในสินค้าอุตสาหกรรมจากภายนอกประเทศ (External or Foreign Demand) โดยในไตรมาสที่ 1 มูลค่าการส่งออกสินค้า อุตสาหกรรมที่ไม่รวมทองคำมีการขยายตัวร้อยละ 42.67 เป็นการขยายตัว เป็นบวกติดต่อกัน 2 ไตรมาส เมื่อพิจารณาข้อมูลเป็นรายเดือน เดือน มีนาคม 2553 ขยายตัวร้อยละ 40.89 เป็นการขยายตัวเป็นบวกเป็น เดือนที่ 5 ติดต่อกัน จากที่ติดลบมาตั้งแต่ต้นปี 2552 มีมูลค่าการส่งออก 12,263.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐซึ่งนับเป็นเดือนที่ 7 ตั้งแต่เดือนกันยายน 2552 ที่มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ไม่รวมทองคำมีมูลค่าเกิน 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐซึ่งเป็นระดับที่มีการส่งออกในช่วงก่อนที่จะได้รับ ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2551 ทั้งนี้การขยายตัวดังกล่าวข้างต้น กระจายไปในทุกกลุ่มสินค้าตลอดจนทุกตลาดหลัก โดยเฉพาะตลาดอาเซียน ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเป็นผลจากข้อตกลงเอฟทีเอ และเศรษฐกิจประเทศใน กลุ่มอาเซียนที่ขยายตัวค่อนข้างแข็งแกร่ง

กล่าวโดยสรุป เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ได้กล่าวในช่วงต้นซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ส่งสัญญาณถึงการฟื้นตัว

อย่างค่อนข้างแข็งแกร่งและมีเสถียรภาพ แต่อย่างไรก็ดีในส่วนของ สถานการณ์การชุมนุมทางการเมืองที่เริ่มมาตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคม และเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม ส่งผลกระทบ ต่อการใช้จ่ายและบรรยากาศของการบริโภค และภาคการท่องเที่ยวของไทย ซึ่งอาจทำให้เส้นทางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยมีการชะงักและสะดุดลง ในช่วงไตรมาสที่ 2/2553 แม้ว่าแรงขับเคลื่อนจากภาคการส่งออกจะ ยังคงทำหน้าที่ได้ดีก็ตาม ทั้งนี้ สศอ.ได้ทำการประเมินผลกระทบต่อง ภาควิชาเศรษฐกิจรวมของประเทศและโดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรม โดยสิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยค่อนข้างชัดเจนมีอยู่ 3 ด้าน ได้แก่ 1. การท่องเที่ยว 2. การเบิกจ่ายงบประมาณรัฐตามโครงการต่างๆ ที่ อาจจะไม่มีความล่าช้าเกิดขึ้น และ 3. ความเชื่อมั่น

สำหรับผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมนั้น ทั้งนี้เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นเป็นกรณีรุนแรงมาก และคาดว่าส่งผลกระทบต่อภาคเอกชน รวมถึงการลงทุนของภาคเอกชนในประเทศ โดย สศอ.ประเมินว่าการบริโภค ภาคเอกชนลดลงร้อยละ 0.9 และการลงทุนภายในประเทศลดลงร้อยละ 2.8 (ประมาณการจากการลดลงของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงร้อยละ 1 จะส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศลดลงร้อยละ 0.9 และส่งผลต่อไปยัง การลงทุนภายในประเทศลดลงร้อยละ 2.8) จะทำให้ GDP ภาคอุตสาหกรรม ทั้งปี 2553 ลดลงจากกรณีฐานร้อยละ 0.9 คิดเป็นมูลค่า 33,076 ล้านบาท อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากได้แก่ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น นอกจากนี้ผลกระทบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ เรื่องของความไม่มั่นใจต่อผู้ประกอบการไทยที่จะส่งมอบสินค้าได้ทัน ตามกำหนดเวลาหากเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้นอีก ซึ่งในกรณีนี้ อาจจะมีผลต่อคำสั่งซื้อหรือออเดอร์ในช่วงครึ่งหลังของปี หากยังไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้นำเข้าต่างประเทศให้กลับคืนมาได้ ทั้งนี้ในระยะสั้นในไตรมาสที่ 2-3 ผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ อาจจะไม่มากนัก เนื่องจากหลายอุตสาหกรรมมีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ ล่วงหน้า 3-6 เดือนแล้ว ซึ่งส่วนหนึ่งได้รับอานิสงส์จากเศรษฐกิจโลก ที่เริ่มดีขึ้น

ซึ่งก็มีความเป็นไปได้สูงที่ทิศทางการส่งออกตลอดทั้งปี 2553 ของไทยจะมีอัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยสูงเป็นตัวเลข 2 หลัก เนื่องจาก เศรษฐกิจโลกยังคงมีสัญญาณฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งอานิสงส์จาก การเปิดตลาดการค้าเสรีที่ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งแรงขับเคลื่อนจาก การส่งออกนี้ น่าจะยังช่วยประคับประคองการเติบโตของ ภาคอุตสาหกรรมไทยในปีนี้ได้

อุตสาหกรรมก่อสร้าง นับเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็น การสร้างที่อยู่อาศัย โรงงาน ถนน สะพาน ฯลฯ และมีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

จากข้อมูลสำมะโนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2547 พบว่าประเทศไทยมีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายไม่น้อยกว่า 1 แสนราย มีการจ้างงานประมาณ 2-3 แสนคน และมีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 40 ต่อปี ทั้งนี้หลายประเทศที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น ประเทศจีน ประเทศอินเดีย และประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลาง ได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับอุตสาหกรรมก่อสร้าง รวมทั้งในบางประเทศมีการจัดตั้งหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้านอุตสาหกรรมก่อสร้างโดยเฉพาะ นอกจากนี้ ในภาวะที่ต้องเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจ รัฐบาลเกือบทุกประเทศจะใช้อุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นกลไกที่สำคัญในการอัดฉีดเงินงบประมาณเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ จากการก่อสร้าง

ถนนหนทางและที่อยู่อาศัย เพื่อนำไปสู่การสร้างงานกระจายรายได้ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลักของประเทศ

● ความเข้มแข็ง และโอกาสของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย

เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียน อุตสาหกรรมก่อสร้างของภาคเอกชนไทย นับได้ว่ามีศักยภาพครบวงจร ตั้งแต่การแปรรูปวัตถุดิบในการผลิตวัสดุก่อสร้างที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ มีความเชี่ยวชาญในการออกแบบ สถาปัตยกรรม การติดตั้งระบบควบคุมสมัยใหม่ และการให้คำปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งเป็นที่ยอมรับในมาตรฐานการออกแบบ และการผลิต นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ของคนไทยยังสามารถเข้าไปลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ในประเทศที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (เมืองดูไบ) ประเทศอินเดีย ประเทศจีน (นครเซี่ยงไฮ้) รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในภูมิภาค เอเชียตะวันออก

เฉียงใต้ ได้แก่ ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม แต่หากมองในแง่ของมูลค่างานก่อสร้างที่บริษัทก่อสร้างไทยเข้าไปรับงานในต่างประเทศ พบว่ามีมูลค่าเพียง 2.4 หมื่นล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.016 ของมูลค่าตลาดอุตสาหกรรมก่อสร้างทั่วโลก ซึ่งมีมูลค่าอยู่ที่ 150 ล้านล้านบาท และกว่าร้อยละ 70 อยู่ในภูมิภาค เอเชีย แอฟริกา และตะวันออกกลาง² ดังนั้น อุตสาหกรรมก่อสร้างไทย จึงถือว่ายังมีโอกาสอีกมากในการเพิ่มส่วนแบ่งด้านอสังหาริมทรัพย์ในตลาดโลก ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนของไทยในการวางแผน กลยุทธ์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และบรรลุเป้าหมายในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมก่อสร้างอย่างยั่งยืน

● ปัญหา และอุปสรรค ของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย

แม้ว่าอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยจะมีจุดแข็งและโอกาสในการเติบโต แต่ในขณะเดียวกันก็มีปัญหาอุปสรรคจากวิกฤตเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่าตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศตามราคาคงที่ ณ ปี พ.ศ.2531 (Real GDP) อุตสาหกรรมก่อสร้างปรับตัวลดลงจากเดิมเกือบ 2 แสนล้านบาท เหลือเพียง 7 หมื่นล้านบาท ในปี พ.ศ.2543 จากผลกระทบวิกฤตฟองสบู่ ในปี พ.ศ.2539 และปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ จนมาอยู่ที่ประมาณแสนสองหมื่นล้านบาท ในปี พ.ศ.2551 ซึ่งอุตสาหกรรมก่อสร้างถูกมองว่าเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักของวิกฤตดังกล่าว ทั้งที่ในความจริงแล้วเกิดจากการเก็ง

¹ รวบรวมและเรียบเรียงจากการบรรยายหัวข้อ “โอกาสธุรกิจ SMEs ก่อสร้างไทยในตลาดอาเซียน” โดย รศ.ดร.มานพ พงศทัต คณะสถาปัตยกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการประชุมเพื่อประชาสัมพันธ์ และระดมความคิดเห็น “แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างและธุรกิจต่อเนื่อง” จัดโดย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2552 และ การประชุมระดมความเห็นต่อยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย จัดโดยคณะอนุกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552

² ข้อมูลจาก website www.suthichaiyoon.com เมื่อวันที่ 6 พ.ย. 2552

กำไรของนักลงทุนอสังหาริมทรัพย์ และ ผลพวงจากมาตรการทางการเงินที่ผิดพลาดในอดีต จึงทำให้ที่ผ่านมาอุตสาหกรรมก่อสร้างไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และสถาบันการเงินอย่างจริงจังเท่าที่ควร

● จำเป็นแค่ไหน ที่จะต้องมีหน่วยงานดูแล โดยเฉพาะ

ย้อนหลังกลับไปเมื่อประมาณ 8 ปีที่แล้วถือเป็นจุดเริ่มต้นของการผลักดันให้มีการจัดตั้งกระทรวงการก่อสร้างและมีความพยายามสานต่อเรื่อยมา ทำให้ที่ผ่านมาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างได้กระจายออกไป ในหน่วยงานต่างๆ มาตรฐานที่ใช้ก็แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นร่างที่ไออาร์ การกำหนดราคากลาง จึงไม่มีหน่วยงานใดที่ใช้มาตรฐานเดียวกัน รวมไปถึงการขายผังเมืองก็ไม่สอดคล้องกับภูมิประเทศ และเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น น้ำท่วม ความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการตัดถนนโดยไม่มี การเชื่อมโยงแผนงานแต่ละหน่วยงาน และที่สำคัญคือทำให้อุตสาหกรรมก่อสร้างไทยยังไม่มีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน ประกอบกับการหดตัวของมูลค่า GDP ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการแข่งขัน โดยเฉพาะการที่ไทยก้าวเข้าสู่เวทีการค้าโลก จากข้อตกลงเสรีทางการค้า หรือ FTAs (Free Trade Agreement) ซึ่งในอนาคตอันใกล้ หากมีการใช้กลไกข้อตกลง การเปิดเสรีทางการค้า และบริการอย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ.2558 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อสร้างทั้งในภาคบริการ (ผู้ออกแบบที่ปรึกษาโครงการ และผู้รับเหมา) และภาคผลิต (ผู้ผลิตวัสดุก่อสร้าง) จะได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จากการนำเข้าสินค้า และแรงงานราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน ในภูมิภาคเดียวกัน หรือประเทศในแถบตะวันตก รวมถึงผลกระทบจากการแข่งขันในตลาดต่างประเทศที่เข้มข้นขึ้นด้วย

● เสี่ยงสะท้อนจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมก่อสร้าง

ปฏิเสธไม่ได้ว่าอุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด แต่ที่ผ่านมารัฐบาลยังให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมนี้น้อยกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ ส่วนหนึ่งสะท้อนได้จากการที่ไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่โดยตรงในการดูแลสนับสนุนและกำกับทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยต่างๆ ที่อุตสาหกรรมดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการสร้างรายได้จำนวนมหาศาลให้กับประเทศ อีกทั้งยังมีช่องทางอีกมากในการเข้าไปขยายตลาดในต่างประเทศ ซึ่งคิดเป็นมูลค่าค่อนข้างสูงในแต่ละปี ทั้งนี้ภาคเอกชนได้แสดงความคิดเห็นและเรียกร้องเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเห็นว่าภาครัฐควรจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับ ดูแลพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ควบคุมมาตรฐาน รวมทั้งส่งเสริมและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ SMEs ในอุตสาหกรรมก่อสร้างให้เข้าสู่ตลาดอสังหาริมทรัพย์ ที่สำคัญๆ เช่น อินเดีย จีน ประเทศในกลุ่มแอฟริกา ประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลาง ฯลฯ และควรเร่งผลักดันมาตรการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบมากขึ้น ซึ่งจะมีผลสำคัญที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และสร้างความน่าเชื่อถือ ให้กับอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยในภาพรวมได้มากขึ้น รวมถึงภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนหมุนเวียนให้กับธุรกิจก่อสร้างที่จะรับงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ และช่วยเหลือเกี่ยวกับเงินค้ำประกันค่าก่อสร้าง ซึ่งบางโครงการต้องวางเงินค้ำประกันสูงถึง 30-40% ของมูลค่าโครงการ

● บทสรุป จุดร่วม ระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน

การจัดตั้งหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของหน่วยงานหรือสถาบัน ภายใต้การกำกับดูแลของภาครัฐ องค์กร

มหาชน หรือการรวมกลุ่มองค์กรที่มีอยู่แล้วก็ตามมีความจำเป็นเร่งด่วน โดยจะต้องพิจารณาในข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลดีผลเสีย รวมถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ อย่างไรก็ตามสิ่งที่เห็นอกกว่าคือ ความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนในการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน ตามหลักยุทธศาสตร์ที่คณะอนุกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในคณะกรรมการเศรษฐกิจการพาณิชย์และอุตสาหกรรมมุสลิม ได้มีการศึกษาไว้ ได้แก่

- 1) ผลักดันให้อุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นอุตสาหกรรมหลักในการสร้างงานให้ประชาชน และสร้างความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ
- 2) พัฒนายกระดับความเป็นมืออาชีพขององค์กร และบุคลากรทั้งระบบ
- 3) ปรับปรุงระบบ และมาตรฐานการก่อสร้าง และคู่มืองานก่อสร้างทั้งระบบ
- 4) วางระบบวิจัยและพัฒนา วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรและองค์ความรู้ในการพัฒนาเพิ่มผลิตภาพ ลดการสูญเสียวัสดุ และแรงงาน
- 5) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศทุกด้านของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย และ
- 6) เปิดเสรีทางการค้าเมื่อภาคเอกชนมีความพร้อมในระดับสากล

โลกปัจจุบันเน้นการบริโภคพลาสติกเป็นหลัก ทำให้แต่ละประเทศเต็มไปด้วยขยะพลาสติกที่ได้สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศอย่างมหาศาล ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนและยังเป็นต้นเหตุของการเพาะพันธุ์และแพร่กระจายพาหะนำโรค การอุดตันท่อระบายน้ำ การเกิดภาวะน้ำท่วมและภาวะเรือนกระจก รวมถึงการสูญเสียพลังงานในการย่อยสลายและรีไซเคิลผลิตภัณฑ์พลาสติกสูงมาก โดยข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษพบว่า ขยะพลาสติกที่เกิดขึ้นทั่วประเทศไทยมีปริมาณมากกว่า 40,000 ตัน/วัน ซึ่งเฉพาะ

พลาสติกชีวภาพ (Bioplastics)

หมายถึง พลาสติกที่เตรียมได้จากวัตถุดิบที่ได้ตามธรรมชาติ เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลังและอ้อย เป็นต้น ซึ่งหลังการใช้จะสามารถย่อยสลายกลับสู่ธรรมชาติกลายเป็นคาร์บอนไดออกไซด์และน้ำ ดังนั้น พลาสติกชีวภาพ จึงถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมลดภาวะโลกร้อนและปริมาณขยะที่เกิดขึ้นจากภาคอุตสาหกรรม

ปัจจุบันพลาสติกชีวภาพมีกำลังการผลิตทั้งโลกอยู่ที่ประมาณ 7 แสนตัน/ปี

จากกราฟแสดงให้เห็นว่าการบริโภคผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพของไทยยังอยู่ในปริมาณที่น้อยเมื่อเทียบกับประเทศสำคัญของโลก อีกทั้ง ประเทศไทยยังขาดอุตสาหกรรมกลางน้ำ (โรงงานผลิตเม็ด PLA) จะมีก็เพียงแต่โรงงานต้นน้ำ (โรงงานผลิตกรดแลคติกที่ทำจากอ้อย) ซึ่งในปัจจุบันมีเพียงแห่งเดียวคือบริษัทพูนเรศ (ประเทศไทย) จำกัด มีกำลังการผลิตสูงสุด 1 แสนตัน/ปี ตั้งอยู่ที่จังหวัดระยอง เงินลงทุนประมาณ 5,000 ล้านบาท ซึ่งส่งออกกรดแลคติกไปจำหน่ายต่างประเทศ 100 เปอร์เซ็นต์ และอุตสาหกรรมปลายน้ำ

พัฒนาการอุตสาหกรรมพลาสติกไทยสู่ Bioplastics ทางเลือกใหม่...ลดโลกร้อน

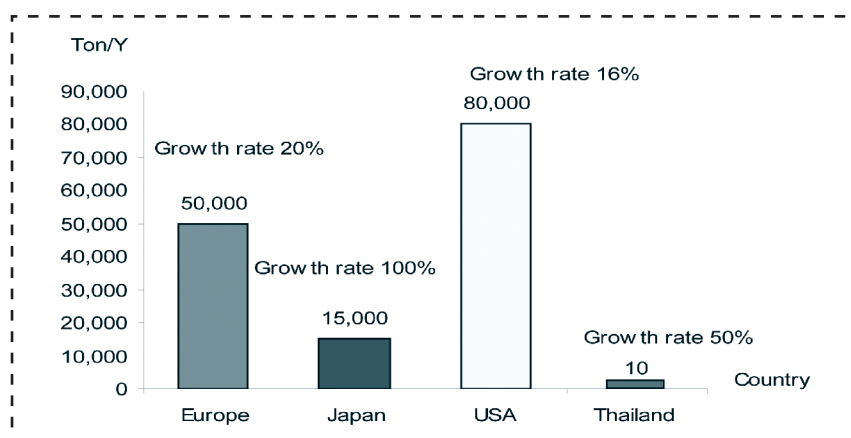
ศักดิ์ชัย สิบไบบัณ
สำนักนโยบายอุตสาหกรรมสายสาขา 1

ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครมีปริมาณขยะที่เก็บขนได้วันละ 8,500 ตัน ในจำนวนนี้เป็นขยะพลาสติก 1,800 ตัน ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการเก็บขนขยะสูงถึงวันละ 1.78 ล้านบาท ทั้งนี้ หากสามารถลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกลงได้ จะเป็นการช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเก็บขนขยะได้ประมาณปีละ 650 ล้านบาท และลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ปีละ 1 ล้านตัน

จากสาเหตุดังกล่าว จึงได้มีการคิดค้นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยนำทรัพยากรที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ข้าวฟ่าง เป็นต้น มาผลิตเป็นวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์แทนพลาสติกที่มีอยู่เดิมเรียกว่า “พลาสติกชีวภาพ”

มีอัตราการเจริญเติบโตร้อยละ 70-80 /ปี ผู้ผลิตรายใหญ่ที่สำคัญ คือ บริษัท Nature Works LLC. ของสหรัฐอเมริกา ผลิตเม็ด PLA ได้ประมาณ 140,000 ตัน/ปี และมีปริมาณการใช้พลาสติกชีวภาพของตลาดหลักในโลกและของไทย ดังรูปกราฟด้านล่าง

โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพจำนวนมาก ดังนั้น จึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้ประกอบการที่เล็งเห็นถึงส่วนแบ่งตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพที่มีอัตราการเจริญเติบโตค่อนข้างสูง พร้อมทั้งจะเข้ามาลงทุนเพราะคู่แข่งในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพมีเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้ภาครัฐยัง

มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรม อาทิเช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีมาตรการพิเศษต่างๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนที่ลงทุนในเรื่องของการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

อุตสาหกรรมต้นน้ำ

อุตสาหกรรมกลางน้ำ

อุตสาหกรรมปลายน้ำ

ความเป็นไปได้ของอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพที่จะเกิดในประเทศไทย มีความเป็นไปได้ค่อนข้างมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ประเทศไทยมีความพร้อมด้านวัตถุดิบเนื่องจากมีพื้นที่ในการเพาะปลูกมันสำปะหลังในประเทศไทยอยู่ประมาณ 6.7 ล้านไร่ ผลผลิตอยู่ที่ 23.28 ล้านตัน/ปี และมีการส่งออกประมาณ 16.9 ล้านตัน/ปี ในรูปของแป้งมันสำปะหลัง มันอัดเม็ด และมันเส้น

โดยเฉพาะมันสำปะหลัง สามารถเพิ่มมูลค่าจาก 150 บาท ไปเป็น 1,600 บาท โดยใช้มันสำปะหลัง 100 กิโลกรัมเปลี่ยนเป็นเม็ด PLA ได้ 20 กิโลกรัม หรือคิดเป็น 5 ต่อ 1 จากตัวเลขมูลค่าเพิ่มดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าไทยมีมันสำปะหลังเพียงพอต่อการนำมาทำเป็นเม็ด PLA ดังนั้นรัฐบาล และภาคเอกชนควรที่จะสนับสนุนในการเพิ่มผลิตภัณ์เม็ด PLA เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้มันสำปะหลังซึ่งจะส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน

อีกทั้งความตั้งใจของภาครัฐและโอกาสของภาคเอกชนที่จะร่วมมือในการพัฒนาพลาสติกชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรม โดย สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) ได้จัดทำแผนที่นำทางแห่งชาติการพัฒนาพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ (ปี2551-2555) และได้ขออนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณจำนวน 1,800 ล้านบาท เพื่อดำเนินการตามแผนที่นำทางแห่งชาติฯ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้ให้สิทธิประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนที่ลงทุนในเรื่องของการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สำหรับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ก็ได้ส่งเสริมให้มีการศึกษาอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อกำหนดนโยบายที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพไปสู่เชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยสำนักงานฯ ได้จัดทำโครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพในปี 2550 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการผลิตและการตลาดของผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของพืชกลุ่มที่ให้แป้งและน้ำตาล ได้แก่ แป้ง ข้าวฟ่าง ข้าวโพด มันสำปะหลัง และอ้อย ว่าพืชกลุ่มใดมีความเหมาะสมที่จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา ส่งเสริม และผลักดันเชิงพาณิชย์ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้มีการศึกษาถึงผลิตภัณฑ์เคมีชีวภาพที่ได้จากพืชหลากหลายชนิด หนึ่งในนั้นได้แก่ กรดแลคติก (Lactic Acid) หรือกรดน้ำนม ที่สามารถ

นำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตพลาสติกชีวภาพย่อยสลายได้ เช่น โพลีแลคติกแอซิด (Polylactic Acid) หรือ พีแอลเอ (PLA)

ผลสรุปที่ได้จากโครงการฯ สรุปได้ว่ามันสำปะหลังเป็นพืชวัตถุดิบที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการผลิตกลูโคสเพื่อเป็นสารตั้งต้นสำหรับอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพเนื่องจากมีปริมาณผลผลิตที่เพียงพอ และราคาหัวมันสำปะหลังที่ค่อนข้างต่ำกว่าพืชวัตถุดิบชนิดอื่น

นอกจากนี้ในปี 2552 สำนักงานฯ ยังได้ทำการศึกษาโครงการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ ศักยภาพ และความพร้อมในการสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมไบโอพลาสติก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility) ของการสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมไบโอพลาสติกที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายใน มีนาคม 2553 ผลที่คาดว่าจะได้รับข้อเสนอแนะต่างๆ ในการสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมไบโอพลาสติกอย่างเป็นรูปธรรม

จากที่กล่าวมาพบว่าประเทศไทยพร้อมแล้วที่จะมุ่งไปสู่ผลิตภัณ์พลาสติกชีวภาพอย่างยั่งยืน เพื่อรักษาสังแวดล้อมและลดปัญหาภาวะโลกร้อนที่กำลังเป็นประเด็นอยู่ในปัจจุบัน

อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับไทย จากวิกฤตการณ์...สู่การฟื้นตัว

วิทยุ ไหลประสิทธิ์พร

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

นับตั้งแต่ปลายปี 2550 จนกระทั่งปัจจุบัน หลายท่านคงได้ยินและคุ้นเคยกับคำว่าสินเชื่อซับไพรม์ (Subprime lending หรือเรียกในชื่ออื่นๆ ว่า B-paper หรือ Second chance lending) คำว่าซับไพรม์นี้แปลเป็นไทยได้ว่า “คุณภาพเป็นรอง หรือด้อย” ดังนั้น ความหมายโดยรวมของสินเชื่อซับไพรม์ก็คือการปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้กู้ยืมซึ่งไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนพอจะได้รับอัตราดอกเบี้ยของตลาดที่ดีที่สุด (Best market interest rates) อันเนื่องจากมีข้อด้อยหรือข้อบกพร่องในประวัติการกู้ยืมและชำระหนี้ (Credit history) สินเชื่อซับไพรม์จึงนับเป็นสินเชื่อที่มีความเสี่ยงสูงเพราะมีโอกาสที่ลูกหนี้จะไม่สามารถชำระหนี้คืนสูง ฉะนั้นอัตราดอกเบี้ยที่ให้ผู้กู้ยืม จะสูงกว่าปกติ โดยสินเชื่อซับไพรม์ครอบคลุม การปล่อยสินเชื่อหลายชนิด อาทิเช่น สินเชื่อ ด้านอสังหาริมทรัพย์ สินเชื่อซื้อรถยนต์ และบัตรเครดิต เป็นต้น แต่สินเชื่อที่เป็นต้นเหตุ ของปัญหาวิกฤตการณ์การเงินโลกในเวลาต่อมา คือ สินเชื่อซับไพรม์ด้านอสังหาริมทรัพย์ หรือที่เรียกว่า สินเชื่อคุณภาพรองที่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักประกัน (Subprime mortgage loan) ซึ่งเกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกา โดยมีมูลค่าประมาณ 1.3 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2550

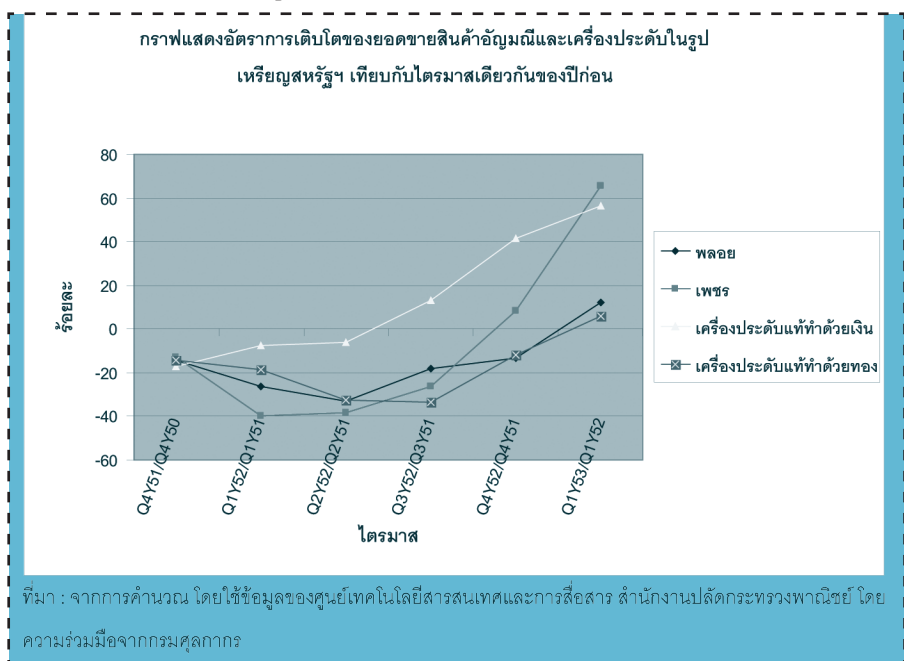
• ผลกระทบของวิกฤตการณ์การเงินโลกต่ออุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับ

เนื่องจากสินค้านอกรีตและเครื่องประดับของไทยเป็นการผลิตเพื่อส่ง

ออกประมาณร้อยละ 80 โดยสหรัฐอเมริกา นับเป็นตลาดหลักในการส่งออกของไทย นอกจากนี้ยังมีญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ซึ่งรวมเรียกว่า กลุ่ม G3 นั้น เกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจโดยเริ่มจากเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา ก่อน ตามด้วยเศรษฐกิจญี่ปุ่น และสหภาพยุโรปในเวลาต่อมา ประกอบกับเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจผู้บริโภครู้สึกไม่สบาย

เครื่องประดับไทย ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านยอดขาย ยอดขายของสินค้าอสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับที่สำคัญในรูปเงินเหรียญสหรัฐ โดยเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2551 ถึง ไตรมาสที่ 1 ปี 2553 แสดงได้ดังกราฟ

ปัญหาสภาพคล่องของรายได้ที่ลดลง ดังนั้นการบริโภคสินค้าอสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับซึ่งเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยจึงลดลงตาม เหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อการผลิต และการส่งออกของอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และ

จากกราฟ พบว่า มีการหดตัวของยอดขายในสินค้า ได้แก่ พลอย เพชร เครื่องประดับที่ทำด้วยเงิน และเครื่องประดับที่ทำด้วยทอง ซึ่งหดตัวตั้งไตรมาสที่ 4 ปี 2551 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2552 ทั้งนี้มีสัญญาณการ

พื้นตัวของสินค้าเครื่องประดับแท้ที่ทำด้วยเงินซึ่งเริ่มขยายตัวร้อยละ 12.92 ในไตรมาสที่ 3 ปี 2552 ร้อยละ 41.54 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2552 และร้อยละ 56.36 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 สินค้าเพชรนั้นเริ่มกลับมาขยายตัวร้อยละ 8.18 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2552 และร้อยละ 65.5 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ส่วนสินค้าพลอยเริ่มขยายตัวร้อยละ 12.23 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 และเครื่องประดับแท้ที่ทำด้วยทองเริ่มขยายตัวร้อยละ 5.95 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553

2. ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ได้รับผลกระทบเนื่องจากเป็นสินค้าส่งออกและวัตถุดิบเกือบทั้งหมดต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการขนาดใหญ่และขนาดกลางเพียงบางรายเท่านั้นที่มีการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน แต่ผู้ประกอบการส่วนมากที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม่มีการป้องกันความเสี่ยง หรือไม่สามารเข้าถึงเครื่องมือได้

3. ความผันผวนของราคาโลหะมีค่า ในพื้นที่ที่สังเกตเห็นได้ชัด คือ ทองคำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและการกำหนดราคาสินค้า ทำให้ราคาเครื่องประดับแท้ที่ทำด้วยทองแพงขึ้น ส่งผลให้ความต้องการซื้อเครื่องประดับแท้ที่ทำด้วยทองลดลง ต่อเนื่องไปถึงเพชรและพลอยที่เป็นวัตถุดิบในการทำเครื่องประดับแท้ ซึ่งประเทศไทยไม่มีเครื่องมือประกันความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาโลหะมีค่า

4. ด้านแหล่งเงินทุน ส่วนใหญ่พึ่งพิงแหล่งเงินทุนส่วนตัวเป็นหลัก เนื่องจากสถาบันการเงินจัดให้อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง จึงเกิดปัญหาด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

5. ด้านสภาพคล่อง การหดตัวของยอดขายทำให้มีวัตถุดิบและสินค้าคงเหลือมากขึ้น ประกอบกับปัญหาด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เชื่อมโยงกัน ทำให้ผู้ประกอบการหลายรายประสบปัญหาทางด้านสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ

• **การวิเคราะห์ความเข้มแข็งของธุรกิจ**
ในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ : ความสามารถในการแข่งขันในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว

เมื่อทราบถึงผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางการเงินโลกที่มีต่ออุตสาหกรรม

อัญมณีและเครื่องประดับดังได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว แนวทางหนึ่งในการรับมือกับผลกระทบดังกล่าว คือ การวิเคราะห์ถึงความเข้มแข็งของธุรกิจ ในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ โดยพิจารณาด้านความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย วิเคราะห์ศักยภาพและเหตุผลสนับสนุนว่าทำไมศักยภาพนั้นจึงเป็นศักยภาพที่เป็นความเข้มแข็งของธุรกิจไทย เพื่อหากกลยุทธ์ที่เหมาะสม ซึ่งธุรกิจไทยสามารถนำไปใช้เพื่อการดำเนินธุรกิจในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจโลกกำลังฟื้นตัว

ศักยภาพ	เหตุผลสนับสนุน	กลยุทธ์ที่ใช้
๑ ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม	- ทำให้มีอำนาจในการกำหนดราคาที่สูง จึงมีความสามารถในการทำกำไรสูงกว่า และรับมือกับความผันผวนทางยอดขายได้ดีกว่า - สามารถสร้างตลาดเฉพาะของธุรกิจได้	- การมีตราสินค้าเป็นของตนเอง - การออกแบบสินค้าไปเสนอลูกค้าด้วยตนเอง - การทำกล่องบรรจุที่มีความสวยงาม - การขายสินค้าที่หาได้ยาก - การเน้นที่ทักษะฝีมือแรงงานของช่างเจียระไนและการเผาพลอย
๑ ขีดความสามารถในการแข่งขัน	- สามารถสร้างตลาดเฉพาะของธุรกิจ และสร้างฐานลูกค้าที่มี brand loyalty ได้สูง จึงมีความผันผวนทางยอดขายน้อยกว่า	- การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ทันสมัย - การออกงานแสดงสินค้า - พบปะลูกค้าเพื่อทราบถึงความต้องการ และนำไปประยุกต์ออกแบบ - เน้นคุณภาพของสินค้าเพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันทางราคา
๑ ผลิตภาพการผลิต	- บริษัทที่มีผลิตภาพในการผลิตสูงจะมีความสามารถในการรักษามาตรฐานสินค้า และผลิตสินค้าจำนวนมากให้มีคุณภาพได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่า	- การใช้เครื่องมือเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการผลิต - การผลิตที่ครบวงจร - การตั้งโรงงานในประเทศที่มีค่าแรงถูกหรือมีขนาดตลาดใหญ่เพื่อลดต้นทุนด้านค่าแรงและโลจิสติกส์
๑ การวิจัยและพัฒนาและการสร้างนวัตกรรมใหม่	- สามารถปรับเปลี่ยนแบบสินค้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า จึงมีกลุ่มสินค้าที่มี brand loyalty สูงและมีความสามารถในการทำกำไรสูง ทำให้รับมือกับความผันผวนของยอดขายได้ดีกว่า	- การพัฒนาแบบสินค้าที่ตรงกับแนวโน้มตลาด และความต้องการของลูกค้า - การทำการวิจัยพฤติกรรมของผู้บริโภค

¹เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ได้แก่ สัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) การแปลงสกุลเงิน (Currency Swaps) สิทธิในการซื้อขายเงินตราในเวลาที่กำหนด (Currency Option) สัญญาที่ป้องกันความเสี่ยงจากการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ย (Forward Rate Agreement : FRA) และสัญญาทางการเงินระหว่างคู่สัญญา (Interest Rate Swaps)

• ข้อเสนอแนะเพื่อการเตรียมความพร้อมต่อการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

เพื่อการเตรียมความพร้อมต่อการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับดังกล่าว จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านยอดขาย การหาตลาดใหม่ๆ นอกเหนือจากตลาดในกลุ่ม G3 เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะเพิ่มยอดขาย โดยยังคงความสัมพันธ์ทางการตลาดกับกลุ่ม G3 ไว้ก่อน ซึ่งหากเศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างเต็มที่แล้วค่อยกลับไปทำตลาดในกลุ่ม G3

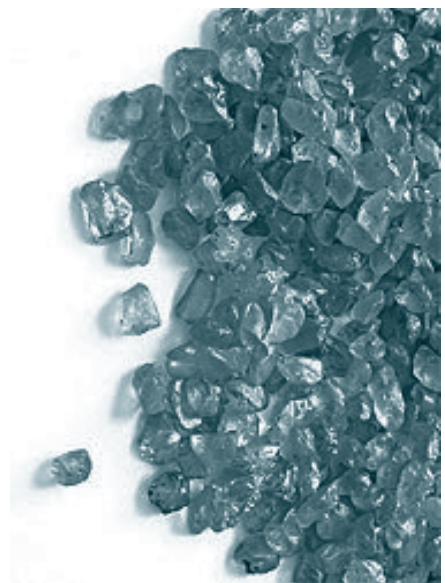
2. ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ทำให้เกิดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น ผู้ประกอบการที่ส่งออกที่ไม่ได้ใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงควรมีการศึกษาเรียนรู้ถึงเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง

3. ความผันผวนของราคาโลหะมีค่า ราคาโลหะมีค่าถูกกำหนดขึ้นโดยราคาตลาดโลก ซึ่งเป็นเรื่องยากที่รัฐหรือใครจะไปเปลี่ยนแปลงราคา ดังนั้น การศึกษา ติดตาม ภาวะราคาโลหะมีค่าอย่างใกล้ชิด จึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการลดความผันผวนได้

4. ด้านแหล่งเงินทุนและสภาพคล่อง สถาบันการเงินโดยความร่วมมือระหว่างธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) กระทรวงพาณิชย์ และสมาคมที่เกี่ยวข้องกับวงการอัญมณีได้กำหนดวงเงินสินเชื่อเพื่อธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อช่วยเหลือธุรกิจที่ขาดสภาพคล่องก็เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยจะให้สินเชื่อแก่ผู้ค้าอัญมณีที่เป็นคนไทยที่เป็นสมาชิกสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ สมาคมผู้ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ซึ่งธุรกิจควรใช้ช่องทางนี้เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนได้อีกทางหนึ่ง

การที่ภาวะเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัว ธุรกิจจึงควรใช้ศักยภาพที่มีอยู่ให้เต็มที่ และการวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสม ทั้งในเรื่องการออกแบบสินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด พัฒนาตราสินค้าของตนเองให้เป็นที่ยอมรับของตลาดโลก ควบคุมคุณภาพการผลิตสินค้าให้เป็นที่น่าเชื่อถือ และบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์เพื่อการส่งมอบตรงเวลา ย่อมสามารถเพิ่มยอดขายให้เป็นที่น่าพอใจได้ทีเดียว

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการศึกษาผลกระทบของวิกฤตการณ์การเงินโลก ปี ค.ศ. 2008 ต่อภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศไทยผ่านช่องทางการค้าระหว่างประเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์, กุมภาพันธ์ 2553.
2. ข้อมูลจาก website สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (<http://www.fpo.go.th>)
3. ข้อมูลจาก website นิต้าโปรเฟสชั่นแนลเทรนนิ่ง (<http://www.nida-pro.com>)
4. ข้อมูลจาก website วิชาการ.คอม (<http://www.vcharkarn.com>)
5. ข้อมูลจาก website วิקיพีเดีย สารานุกรมเสรี (<http://th.wikipedia.org>)

อนาคตเครื่องหนังจากสัตว์ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Exotic) : ความงามที่แฝงไว้ด้วยมนต์เสน่ห์

อานนท์ เศรษฐกิจไทย
สำนักนโยบายอุตสาหกรรมสาขา 2
รวบรวบ/เรียบเรียง

ประเทศไทยยังมีผู้ผลิตเครื่องหนังประเภทหนังสัตว์ที่มีเอกลักษณ์หรือมีลวดลายเฉพาะตัว หรือมีความแปลกประหลาด (Exotic) ไม่มากนัก แต่จากการมองเห็นภาพของเครื่องหนัง Exotic ที่มีอนาคตค่อนข้างดี จึงมีผู้หันมาสนใจทำอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น หนังประเภท Exotic ที่สำคัญ เช่น หนังงู จระเข้ นกกระเจือกเทศ ปลากระเบน ปลานิล มีตลาดที่สำคัญ เช่น ยุโรป โดยมีอิตาลีเป็นผู้นำเข้าที่สำคัญ และเน้นด้านแฟชั่น ส่วนในเอเชียมีจีนเป็นตลาดสำคัญที่มอง Exotic ในเรื่องโซคลาง และถือเป็นสัญลักษณ์เกี่ยวกับค่านิยม ความเชื่อต่อต้านโซคลาง ความโชคดี ความรุ่งเรือง โดยหนังแต่ละชนิดจะให้ความหมายที่แตกต่างกัน เช่น

• ปลากระเบน	→	เชื่อว่าช่วยเรียกเงินเข้ากระเป๋า ความร่ำรวยเป็นสุข
• จระเข้	→	เชื่อว่าทำให้โชคดี/นำโชคลางมาให้
• งู	→	เชื่อว่าทำให้การประกอบอาชีพคล่องตัว หรือความลื่นไหลของธุรกิจ
• นกกระเจือกเทศ	→	เชื่อว่ามีความมั่นคง ยั่งยืน
• ปลานิล	→	เชื่อว่าเกิดความเหนียวแน่น การเจริญเติบโต รวดเร็ว ความรุ่งเรือง

• การผลิตและผลิตภัณฑ์

ผู้ผลิตรายสำคัญ เช่น

1. บริษัท เอส ที ซี สตาร์ เลทเธอร์ จำกัด ซึ่งมีผลิตภัณฑ์หนัง Exotic ทุกชนิดภายใต้ตราสินค้า (Brand) ชื่อ “Sea Star”
2. บริษัท ศรีราชา โมตา เลเธอร์ จำกัด ซึ่งมีผลิตภัณฑ์หนังจระเข้ ภายใต้ตราสินค้า (Brand) ชื่อ “Karissa”
3. บริษัท จีราต้า เลเธอร์ แอนด์ โปรดักส์ จำกัด เน้นผลิตภัณฑ์หนังปลานิล ภายใต้ชื่อ “Prada”

4. บริษัท ยูเนี่ยน แอนด์ เวิลด์คลาส จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตหนัง Exotic รายใหญ่ของประเทศ

หนังประเภท Exotic สามารถผลิตสินค้าได้หลากหลาย โดยมีผลิตภัณฑ์สำคัญ เช่น รองเท้า กระเป๋าสะตางค์ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าธนบัตร เข็มขัด เครื่องประดับต่างๆ เช่น กำไลข้อมือ แหวน ต่างหู สายนาฬิกา เป็นต้น ผลิตภัณฑ์เด่นส่วนใหญ่ เช่น หนังปลากระเบน และหนังจระเข้ เป็นสินค้าระดับบนมีราคาสูง มีราคาระหว่างชิ้นละ 10,000–80,000 บาท เนื่องจากรวมวิธีการฟอกหนัง Exotic ใช้ต้นทุนสูง โดยวัตถุดิบสั่งซื้อจากโรงฟอกหนังที่จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีพัฒนาการในการฟอกหนังปลากระเบน และหนังอื่นๆ ให้นุ่มและเบาได้

• การออกแบบผลิตภัณฑ์

ส่วนใหญ่เกิดจากการระดมความคิดของผู้บริหารและพนักงานในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัย และมีความสวยงามโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ โดยในเบื้องต้นได้มีการศึกษาสินค้าตัวอย่างของประเทศชั้นนำด้านแฟชั่น คือ ฝรั่งเศส และอิตาลี และมีการประยุกต์ให้เหมาะสมกับแต่ละตลาด ลักษณะกระเป๋าจากหนังจระเข้ และปลากระเบน ในปัจจุบันประเทศไทยยังเป็นผู้ดำเนินการผลิต ซึ่งมีจุดเด่น คือ ฝีมือในการตัดเย็บ การออกแบบที่ปราณีต สวยงาม ซึ่งเงินยังไม่สามารถต่อลายของหนังจระเข้ และปลากระเบนได้ (การต่อหนังยังไม่เนียน

ยังมีรอยต่อหรือหลุดง่าย) การผลิตกระเป๋า และเครื่องหนังจากหนังจะเช้งของไทยเป็นหนังจะเช้งที่มีคุณภาพ ซึ่งถ่ายทอดความหุรหุราของหนังจะเช้งผ่านดีไซน์ล้ำสมัยแห่งโลกแฟชั่น การออกแบบ และตัดเย็บที่พิถีพิถัน สะท้อนความงามและรสนิยมที่แตกต่างกัน บวกกับความทันสมัยอย่างมีเอกลักษณ์ มากไปกว่านั้นกระเป๋าทุกใบจะถูกฝังไมโครชิปที่เก็บข้อมูลของสินค้าชิ้นนั้นๆ อย่างละเอียดพร้อมใบรับรองจาก CITES ซึ่งจะทำการนำเครื่องหนัง Exotic ส่งออกไปยังต่างประเทศ มีความสะดวกยิ่งขึ้น ในส่วนของหนังปลานิลได้พัฒนาให้มีคุณสมบัติพิเศษกันน้ำได้ และพัฒนาสีจากสีเดียวเป็น 2 สี มีสีเป็นเงาเลื่อม หรือสีรุ้ง ปัจจุบันสีที่พัฒนาได้มี 4 สี คือ

- สีธรรมชาติ
- สีเคลือบเงา
- หนังแก้ว
- หนัง 2 สี

● การตลาด

ตลาดผู้นำของหนัง Exotic ได้แก่อยุโรป โดยมีอิตาลี เป็นผู้นำแฟชั่น แต่ในอนาคต มีแนวโน้มตลาดเอเชียจะดีกว่ายุโรป เนื่องจากคนเอเชียโดยเฉพาะคนจีนมีความเชื่อเรื่องผลิตภัณฑ์ ที่จะนำมาใส่สิ่งว่ากระเป๋าที่ผลิตจากหนังจะเช้ง และปลากะเบนมี ความเย็นใส่เงินเข้าไปแล้วเงินจะไม่ร้อนออกจากกระเป๋า ตลอดจนความเชื่อในเรื่องโชคลาภ โชคดี ค่านิยม ความเชื่อถือ ความรุ่งเรือง ความสิ้นไหล ความเหนียวแน่น มั่นคง และยั่งยืน จากการใช้ผลิตภัณฑ์หนังแต่ละประเภท ข้างต้น ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากโดยเฉพาะในหมู่นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มองในเรื่องความสวยงาม และแปลกใหม่ ซึ่งเมื่อนักท่องเที่ยวมาไทยต้องมาหาซื้อกลับไป จึงเป็นที่นิยมของตลาดนักท่องเที่ยวมาก นอกจากนี้ยังมีตลาดสำคัญ เช่น ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ซึ่งปัจจุบันไทยมีส่วนแบ่งในตลาดอยู่ประมาณ 10% เท่านั้น ซึ่งในอนาคตยังสามารถขยายตลาดได้อีกจำนวนมาก

● ปัญหา อุปสรรค

1. ขาดการออกแบบที่ดี ไม่มีนักออกแบบของตัวเอง
2. การกีดกันทางการค้า ภายใต้กฎระเบียบของ CITES โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา
3. ขาดแคลนช่างฝีมือ
4. ขาดการวิจัยและพัฒนาที่ดี
5. นโยบายการส่งเสริมจากภาครัฐขาดความต่อเนื่อง

● แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ Exotic

1. ศึกษาความต้องการของลูกค้า โดยการสังเกตแนวโน้มการตลาด (Trend) การใช้สินค้าของลูกค้า ศึกษาข้อมูลจากวารสาร และนิตยสารต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับแนวโน้มตลาด
2. การพัฒนากลุ่มคลัสเตอร์อย่างต่อเนื่องทั้งการสนับสนุนด้านเงินทุน การพัฒนาเครื่องจักร วัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ การตลาด และแนวโน้มแฟชั่น โดยเฉพาะการเปิดถนนแฟชั่น เพื่อช่วยกระจายสินค้า
3. การศึกษาพัฒนาการของแฟชั่นการออกแบบ รูปทรงที่มีความหลากหลาย เช่น จากเดิมหนังที่มีความวาววับ เปลี่ยนค่านิยมเป็นหนังด้านนุ่ม และสีสรรคเป็นไปตามเทรนด์ และการออกแบบของดีไซเนอร์ที่รองรับกลุ่มเป้าหมายที่มีอายุน้อยลง
4. การเน้น Classic line เช่น รูปแบบที่เรียบง่าย เน้นความสวยงาม แต่ยังคงความทันสมัย ตอบรับทุกสาขาอาชีพ และใช้ได้กับทุกโอกาส
5. การเน้น Harmony ที่ผสมผสานผิวสัมผัสที่แตกต่างของหนังจะเช้งกับวัสดุที่กลมกลืนกันระหว่างเส้นสายกับ เรขาคณิต และวัสดุประกอบอื่นๆ กับความรู้สึกที่ทันสมัย หุรหุราในตัวเอง

● Road Map สู่อนาคตที่ยั่งยืน

เครื่องหนังในอนาคตโดยเฉพาะหนัง Exotic ซึ่งมีเอกลักษณ์ ความสวยงามโดดเด่น ที่แฝงไว้ด้วยมนต์เสน่ห์ที่ใครๆ ต่าง

ใฝ่หามาไว้ใช้ เพื่อให้มีความแตกต่าง ในด้านความสวยงามที่โดดเด่น และมีเอกลักษณ์ต่างจากคนอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด ควรจะมีการกำหนด Road Map การพัฒนา ดังนี้

1. การสร้างตราผลิตภัณฑ์ และร่วมกันพัฒนาการออกแบบโดยมุ่งเน้นตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market)
2. การพัฒนา ยกระดับ ผู้ประกอบการจาก OEM สู่ ODM และ OBM ด้วยการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์
3. การพัฒนาระบบเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) และการรวมกลุ่มในสมาชิก Cluster ที่ทำให้การดำเนินธุรกิจครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ
4. การมีหนังสือรับรองจากกรมป่าไม้ตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดพืชป่าและสินค้าป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าระหว่างประเทศ (CITES)
5. การแสดงสินค้า (Road Show) ทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง
6. การจัดหาที่จำหน่ายสินค้าโดยผู้ผลิต (Outlet) ตามเส้นทางการท่องเที่ยวที่สำคัญ เพื่อให้ลูกค้าเข้าถึงได้โดยสะดวก
7. การสร้างถนนแฟชั่น เพื่อให้สินค้าเครื่องหนัง Exotic สามารถขยายตลาดและกระจายได้อย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น
8. ผู้ประกอบการควรมีฟาร์มเลี้ยง Exotic ของตัวเอง เพื่อให้สามารถทำการผลิตได้ครบวงจร และสามารถควบคุมวัตถุดิบทั้งปริมาณและคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
9. หาแนวทางพัฒนาความร่วมมือด้านเทคโนโลยีกับประเทศผู้นำแฟชั่น

รศ. อภิวัฒน์ อสมารณ์...

**คณบดี มองภาพใหม่
อุตสาหกรรมไทย**

Q ภาพรวมอุตสาหกรรมไทยในยุค 2010 เป็นอย่างไร

A ภาพรวมอุตสาหกรรมไทยในปี 2010 (2553) มีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง จากสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียและเศรษฐกิจในกลุ่มตลาดใหม่ ส่วนใหญ่มีสัญญาณฟื้นตัวที่ชัดเจน สำหรับปัจจัยภายในประเทศนั้น จากสถานการณ์การเมืองที่มีการชุมนุมเกิดขึ้น สิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยค่อนข้างชัดเจนมีอยู่ 3 ด้าน ได้แก่ 1. การท่องเที่ยว 2. การเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐตามโครงการต่างๆ ที่อาจจะมีความล่าช้าเกิดขึ้น และ 3. ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค สำหรับผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมนั้น หากการชุมนุมไม่มีเหตุรุนแรงมากจนถึงขั้นปิดสนามบินและท่าเรือหรือสถานการณ์การชุมนุมที่เกิดผลกระทบหากเกิดในระยะสั้นก็จะส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไม่มากนัก เพราะขณะนี้ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนการส่งออกมากกว่าการจำหน่ายในประเทศ ทั้งนี้ในภาคการส่งออกกำลังฟื้นตัว

โดยในช่วง 2-3 เดือนที่ผ่านมาความเชื่อมั่นในภาคอุตสาหกรรมเติบโตขึ้นมาก คำสั่งซื้อ (ออร์เดอร์) จากต่างประเทศมีเข้ามาเพิ่มขึ้น บางสินค้าคำสั่งซื้อยาวล่วงหน้าถึงช่วงสิ้นปีแล้ว ซึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจโลกที่เริ่มดีขึ้น ขณะที่ในระยะต่อไป แม้ว่าตัวเลขอัตราการขยายตัวของการส่งออกอาจจะลดลง เนื่องจากผลของฐานที่ต่ำๆ สูงขึ้นใน เดือนถัดๆ ไป แต่ก็มีความเป็นไปได้สูงที่ทิศทางการส่งออกตลอดทั้งปี 2553 จะมีอัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยสูงเป็นตัวเลข 2 หลัก เนื่องจากเศรษฐกิจโลกยังคงมีสัญญาณฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งอานิสงส์จากการเปิดตลาดการค้าเสรีที่ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกนี้ น่าจะยังช่วยประคับประคองการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมไทยในปีนี้ได้ อย่างไรก็ตาม ก็ยังจะต้องมีการติดตามปัจจัยข้างต้นดังกล่าวอย่างใกล้ชิด และจากปัจจัยต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว หากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ไม่เกิดขึ้นรุนแรง ก็จะทำให้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในปี 2553 กลับมาขยายตัวเป็นบวกในช่วงร้อยละ 6.0-8.0 และ GDP ภาคอุตสาหกรรมในปี 2553 จะกลับมาขยายตัวในช่วง 4.5-5.5 จากในปี 2552 ที่ GDP ภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 5.1 และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 7.2

ในส่วนของแนวโน้มในปี 2553 ในอุตสาหกรรมรายสาขาที่สำคัญ ได้แก่

1. อุตสาหกรรมรถยนต์ ในปี 2553 คาดว่าจะมีการผลิตรถยนต์ประมาณ 1.40 ล้านคันขยายตัวจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 40 โดยเป็นการผลิตเพื่อการจำหน่ายในประเทศประมาณ 6 แสนคัน และการผลิตเพื่อการส่งออกประมาณ 8 แสนคัน ซึ่งเป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในประเทศที่เริ่มฟื้นตัว สำหรับตลาดในประเทศมีปัจจัยบวกจากนโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (Eco Car) ซึ่งจะมีค่ายรถยนต์เปิดตัว Eco Car ในช่วงต้นปี 2553 และปัจจัยหนึ่งมาจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลผ่านแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านราคาน้ำมันที่เริ่มปรับตัวสูงขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อความต้องการหรือพฤติกรรมในการเลือก

ซื้อรถยนต์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ แนวโน้มในปี 2553 คาดว่าจะมีการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการผลิตจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.50 และการส่งออกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.97 เมื่อเทียบกับปีก่อน จากคำสั่งซื้อที่เกิดจากความต้องการของผลิตภัณฑ์ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ที่มาจากความต้องการของภาคธุรกิจเพิ่มขึ้นหลังจากเศรษฐกิจเริ่มมีการฟื้นตัว ประกอบกับการผลิตสินค้าใหม่เข้าสู่ตลาดมากยิ่งขึ้น เช่น iPad ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้ความต้องการซื้อสินค้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากยิ่งขึ้นอีกด้วย รวมถึงกลุ่ม LCD TV/Cell phones ที่ยังมีความต้องการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการที่หลายค่ายมีการออกรุ่นใหม่มาอย่างสม่ำเสมอ โดยในกลางปี 2553 จะมีฟุตบอลโลกจะช่วยกระตุ้นสินค้ากลุ่มภาพและเสียงเพิ่มมากยิ่งขึ้น

3. อุตสาหกรรมอาหาร ในปี 2553 คาดว่าการผลิตในอุตสาหกรรมนี้จะขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ขณะที่การส่งออกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 10.5 อันเนื่องมาจากการเริ่มฟื้นตัวของประเทศผู้นำเข้า อาทิ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ที่เป็นปัจจัยหลักทำให้การผลิตและส่งออกสินค้าอาหารไทยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องติดตามภาวะและปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่จะมีผลต่อการผลิตและส่งออกอาหารของไทย อาทิ การกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม โรคระบาดต่างๆ รวมทั้งการเร่งแก้ไขปัญหของจีนในเรื่องความปลอดภัยอาหารที่เคยถูกปฏิเสธการนำเข้า เริ่มกลับมาส่งออกได้และอาจมีผลต่อการแข่งขันกับสินค้าไทยในอนาคต

4. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ในปี 2553 คาดการณ์ว่าการผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจะขยายตัวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.4 เมื่อเทียบกับปี 2552 เนื่องจากแนวโน้มตลาดมีความต้องการมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มสิ่งทอที่จะส่งเข้าไปยังเวียดนาม ซึ่งเป็นฐานการผลิตเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญรองจากจีน รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีและระบบการผลิต การทำระบบซัพพลายเชน และผลิตสินค้าที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นเพื่อหนีคู่แข่ง อีกทั้งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากกระแสความต้องการผลิตภัณฑ์นี้มีมากขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศคู่ค้า เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น จึงต้องวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่มีคุณภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ สำหรับเหตุความวุ่นวายทางการเมืองในขณะนี้ยังไม่กระทบต่อการส่งออกในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมากนัก เพราะส่วนใหญ่เป็นการสั่งซื้อล่วงหน้า แต่การที่เงินบาทแข็งค่าขึ้นจะกระทบต่อการแข่งขันเป็นอย่างมาก ส่วนปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ถือเป็นปัญหาใหญ่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

Q ชีตความสามารถโดยรวมของอุตสาหกรรมไทยเป็นอย่างไรในเวทีโลก

A จากผลการวิเคราะห์ความสามารถการแข่งขันในภาพรวม สถาบันจัดลำดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ได้แก่ Institute for Management Development (IMD) และ World Economic Forum (WEF) ชี้ว่าในปี 2552 ชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่าอินเดีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ในขณะที่ด้อยกว่า สิงคโปร์ จีน และมาเลเซีย (ข้อมูลจาก IMD ปี 2552 ไทยอยู่ในอันดับที่ 26 จาก 57 ประเทศ ขึ้นจากปี 2551 ที่อยู่ในอันดับที่ 27) โดยที่ไทยมีจุดแข็งคือ ขนาดของตลาดในประเทศและต่างประเทศ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน และประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน ในขณะที่ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความเข้มแข็งของสถาบันที่เป็นตัวแทนของสาขาอุตสาหกรรมต่างๆ เสถียรภาพทางการเมือง การศึกษา ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาให้มากขึ้น

อย่างไรก็ดี ไทยยังมีปัจจัยแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ดี เช่น ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้กรอบการค้าเสรี การที่ไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคที่เป็นฐานการผลิตสินค้าที่หลากหลายและมีทรัพยากรการผลิตและแรงงานอยู่มาก อีกทั้งมีข้อได้เปรียบด้านภูมิประเทศในการเป็นศูนย์กลางการค้าของภูมิภาค และเป็นจุดเชื่อมต่อในการขนส่งสินค้าไปยังภูมิภาคต่างๆ โดยมีการพัฒนาเส้นทางหลักในการเชื่อมโยงไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศใกล้เคียงอย่างต่อเนื่อง

Q นโยบายหรือแนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในภาพรวมเป็นอย่างไร

A กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) โดยคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทกระทรวงอุตสาหกรรม 5 ปี (พ.ศ. 2553-2557) ได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2553-2557) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกระบวนทัศน์และทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2553-2557) อันจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรม และจะนำมาซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยในระยะยาว

ทั้งนี้จากผลการดำเนินงานจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมฯ อก. สามารถกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2553-2557) ได้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมในการแข่งขัน และการสร้างความเชื่อมโยงสู่พื้นที่และตลาดอาเซียน โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมมี

ขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

2. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างคุณค่ามีนวัตกรรม และเชื่อมโยงกับการใช้วัตถุดิบในประเทศ รวมทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างคุณค่าและนวัตกรรม รวมทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ

3. ยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมตระหนักและให้ความสำคัญกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

Q หากแบ่งอุตสาหกรรมเป็นกลุ่มต่างๆ ตามศักยภาพการแข่งขัน มีแนวทางการพัฒนาอย่างไรเพื่อเพิ่มเติมส่วนที่ขาด เสริมส่วนที่แกร่งให้ภาคอุตสาหกรรมไทยมีขีดความสามารถที่สูงขึ้นทัดเทียมคู่แข่งจากทั่วโลก

A ออ. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในทุกสาขาอุตสาหกรรม โดยได้ดำเนินนโยบาย และมาตรการ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลิตภาพการผลิต สร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรม และช่วยเหลืออุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ เช่น การค้าเสรี ความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศที่มีตลาดขนาดใหญ่ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคเอกชนไทยโดยเฉพาะอุตสาหกรรม SMEs ให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ดังนี้

1. พัฒนาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเพิ่มผลิตภาพตามแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพภาคอุตสาหกรรม (Productivity) ได้แก่ การยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ เพิ่มประสิทธิภาพเครื่องจักร และพัฒนาระบบบริหารจัดการโลจิสติกส์ และห่วงโซ่อุปทานในภาคอุตสาหกรรม

2. พัฒนาระดับผลิตภัณฑ์ สร้างมูลค่าเพิ่ม โดยดำเนินการตามแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา สร้างนวัตกรรมให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการพัฒนาองค์ความรู้ การสนับสนุนการนำงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ บนพื้นฐานความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

3. ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ไทย มีเป้าหมายให้ผู้ประกอบการมีมาตรฐานสินค้าเทียบเท่าระดับสากล โดยการส่งเสริมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ตอบสนองความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการขยายตลาดสินค้า รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

4. การดูแล ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย

ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขอนามัยในชุมชน โดยการส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการมลพิษอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากล ส่งเสริมให้มีการนำของเสีย และกากอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่ เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขป้องกัน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดทำแผนงานควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

5. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรม ในส่วนของอุตสาหกรรมที่ต้องพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับ SMEs ออ. ได้ร่วมมือกับกระทรวงการคลัง สถาบันการเงิน และภาคเอกชน ในการช่วยเหลือทางการเงิน เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และลดภาระต้นทุนสินเชื่อ

Q ประเมินในสายตาของท่าน การพัฒนาอุตสาหกรรมร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนของไทย ณ ขณะนี้เป็นอย่างไร มีจุดร่วมที่ลงตัวเพื่อพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันให้สูงขึ้นหรือไม่อย่างไร

A รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้บริหารระดับสูงของ ออ. มีนโยบายในการบริหารงานร่วมกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอุตสาหกรรม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย ดังนี้

1. บูรณาการการทำงานของหน่วยงานใน ออ. และภาคเอกชน โดยใช้แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ของ ออ. เป็นหลักในการดำเนินงาน เชื่อมโยงไปสู่ยุทธศาสตร์ในระดับกรม ยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และยุทธศาสตร์ของภาคเอกชน

2. สร้างเวทีการมีส่วนร่วม ในการหารือร่วมกับหน่วยงานภายใน ออ. และภาคเอกชน เพื่อร่วมกันวางกลยุทธ์การพัฒนา และแก้ไขปัญหาของภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย ออ. ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้า และหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และสถาบันอิสระต่างๆ เช่น

2.1 มาตรการคลังสมองเพื่อชาติ ยุทธศาสตร์ภาครัฐเอกชน เป็นนโยบายที่ ออ. ได้ร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าและหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และสถาบันอิสระต่างๆ จัดการประชุมหารือ เพื่อบูรณาการแผนงาน ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาในภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้อง และตอบสนองต่อความต้องการของภาคเอกชนอย่างแท้จริง

2.2 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการในกรณีมาตาพุด โดย ออ. ได้ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แต่งตั้งคณะทำงานกลาง เพื่อให้ข้อมูลและคำปรึกษาแนะนำภาคอุตสาหกรรมเพื่อดำเนินการ

ให้เป็นไปตามมาตรา 67 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (คณะทำงานกลางฯ) โดยมีผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน และมืองค์ประกอบเป็นผู้แทนจากกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงสาธารณสุข คณะทำงานกลางฯ มีหน้าที่ในการให้ข้อมูลและคำปรึกษาแนะนำ ภาคอุตสาหกรรมเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา 67 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ใน 2 ส่วน คือ

1) การให้ข้อมูลและคำปรึกษาแนะนำกรณีโครงการที่ถูก ศาลปกครองสั่งชะลอโครงการ 64 โครงการเพื่อให้สามารถดำเนินการต่อไปได้

2) การให้ข้อมูลและคำปรึกษาแนะนำในดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา 67 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (การจัดทำรายงาน EIA อัจฉริยะ) แก่โครงการที่อยู่ในข่ายจะต้องดำเนินการ ตลอดจนการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดทำรายงาน EIA อัจฉริยะเป็นไปได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โดยให้ผู้ประกอบการที่ต้องการทราบแนวทางการปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสอง ติดต่อที่ ศูนย์บริการกลาง ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 เพื่อให้การให้คำปรึกษาแนะนำเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. ปรับตัวโดยใช้หลักธุรกิจ โดยการกำหนดตัวชี้วัด และให้ภาคเอกชนร่วมเป็นผู้ประเมินการทำงานของหน่วยงานใน ออ. ทั้งหน่วยงานในส่วนกลาง และอุตสาหกรรมจังหวัด รวมถึงหน่วยงานภายใต้สังกัดของกระทรวงอุตสาหกรรม

Q ในฐานะผู้ดูแลภาคอุตสาหกรรม อยากพูดถึงผู้ประกอบการแทนรัฐบาล สำหรับการพัฒนภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันอย่างยั่งยืน

A ที่ผ่านมายุทธศาสตร์หลักของประเทศมีความได้เปรียบในด้านแรงงานราคาถูก และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งความได้เปรียบนี้กำลังจะหมดไป ประกอบกับประเทศยังต้องพึ่งพาการลงทุน เครื่องจักร เทคโนโลยี และพลังงานจากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง รวมทั้งมีการพึ่งพาตลาดส่งออกหลักเพียงไม่กี่ตลาดส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยถดถอย ประกอบกับบริบทการเปลี่ยนแปลง และแนวโน้มการแข่งขันในอนาคตประเทศไทยจำเป็นต้องมุ่งแสวงหาแนวทางการพัฒนาใหม่ๆ เนื่องจากความสามารถในการแข่งขันโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) ที่ถูกใช้เป็นกลยุทธ์ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันมาหลายทศวรรษมีข้อจำกัดมากขึ้นตามพลวัตโลก และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร (Demographic Change) ที่ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ของไทยต้องมีการปรับเปลี่ยนตามไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยช่วงเปลี่ยนผ่านของเศรษฐกิจยุคเก่าที่ส่วนใหญ่เป็นการผลิต โดยใช้ความประหยัดต่อขนาด ซึ่งมีความเสี่ยง

ในการระบายสินค้า หากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ หรือการหดตัวของตลาดขึ้น การก้าวสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ผ่านการปรับเปลี่ยนจากสินค้าและบริการที่เน้นปัจจัยการผลิต (Factor driven growth) เป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยเน้นด้านความคิดสร้างสรรค์ (Creativity driven growth) ซึ่งเป็นการมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มคุณค่า/สร้างมูลค่าให้กับสินค้ากลุ่มที่ไทยมีความสามารถในการแข่งขันอยู่แล้ว รวมถึงการมุ่งเน้นส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันในกลุ่มสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ/มีความสามารถหลัก (Core Competency) เป็นการเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น ด้วยการแสวงหาสินค้าและบริการของไทยที่มีศักยภาพการเติบโตไปสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ที่มีการใช้ทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Assets) หรือทรัพย์สินทางปัญญา และ การสร้างเสริมมูลค่าเป็นปัจจัยขับเคลื่อนใหม่ ประเทศไทยน่าจะมีโอกาส/ศักยภาพในการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์มาเป็นปัจจัยขับเคลื่อนใหม่ โดยใช้ความโดดเด่นที่เป็นคุณลักษณะ/เอกลักษณ์เฉพาะของไทยได้ไม่ยาก เพียงแต่ต้องมีการพัฒนาด้านความรู้ ซึ่งหากสามารถพัฒนภาคอุตสาหกรรมให้ผลิตสินค้าบนฐานองค์ความรู้ที่ดีนั้น ก็จะเป็นรากฐานให้เกิดการพัฒนาไปในรูปแบบอื่นๆได้ง่าย

นัยสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคตต้องดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาในวงกว้างให้ครอบคลุมภาคการผลิตอย่างแท้จริงและเชื่อมโยงกันทั้งเกษตร อุตสาหกรรม และบริการอยู่บนพื้นฐานของความสามารถและความสามารถหลัก (Core Competency) ประกอบกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสานเข้ากับการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ทั้งนี้ การพัฒนาจะต้องมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Creative and Green Industry) ในขณะเดียวกันต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้น เพื่อความเป็นอุตสาหกรรมที่มีการสร้างคุณค่าอย่างยั่งยืน (Sustainable Industry)

ดัชนีอุตสาหกรรม

ไตรมาสที่ 1 ปี 2553

ส่วนดัชนีอุตสาหกรรมและการวิเคราะห์
ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ในไตรมาสที่ 1/2553 (มกราคม-มีนาคม 2553) เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน พบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น

เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น แต่ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังและดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ลดลง โดย

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

ดัชนีอุตสาหกรรม	ไตรมาส 1/2552 (ม.ค. - มี.ค.)	ไตรมาส 4/2552 (ต.ค. - ธ.ค.)	ไตรมาส* 1/2553 (ม.ค. - มี.ค.)	อัตราการเปลี่ยนแปลง เมื่อเทียบกับ ไตรมาสก่อน (%)	อัตราการเปลี่ยนแปลง เมื่อเทียบกับ ไตรมาส เดียวกันของปีก่อน (%)
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม)	146.21	185.21	191.54	3.42	31.00
ดัชนีการส่งสินค้า	143.07	185.66	190.49	2.60	33.14
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	198.11	172.23	182.24	5.81	-8.01
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	230.96	182.01	184.45	1.34	-20.14
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	110.33	115.80	121.08	4.56	9.75
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	128.88	137.25	144.07	4.97	11.79
อัตราการใช้จ่ายในการผลิต	52.15	60.84	62.91		

ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม มี 44 อุตสาหกรรม ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชี และเครื่องคำนวณ การผลิตยานยนต์ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์ และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์การผลิตเครื่องจักรที่ใช้งานทั่วไปอื่นๆ การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ การผลิตเครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ และของที่เกี่ยวข้อง การผลิตเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าขั้นมูลฐาน การผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์และเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับการถ่ายภาพ การผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่นการผลิตรถจักรยานยนต์ เป็นต้น

ดัชนีการส่งสินค้า มี 42 อุตสาหกรรม ที่มีการส่งสินค้าเพิ่มขึ้น คือ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ การผลิตยานยนต์ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์ และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ การผลิตเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าขั้นมูลฐาน การผลิตเครื่องจักรที่ใช้งานทั่วไปอื่นๆ การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์อื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ การผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์และเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับการถ่ายภาพ เป็นต้น

ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง มี 26 อุตสาหกรรมที่มีสินค้าสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นได้แก่ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชี และเครื่องคำนวณ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตสตาโรซ์ และผลิตภัณฑ์จากสตาโรซ์ การผลิตรองเท้า การผลิตเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าขั้นมูลฐาน การผลิตผลิตภัณฑ์จากคอนกรีต ซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งกายที่ทำจากขนสัตว์ การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์ และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

ดัชนีอุตสาหกรรม	ปี 2552				ปี 2553	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1*	Q1ปี 52 / Q1ปี 53*
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม(มูลค่าเพิ่ม)	146.21	158.48	174.62	185.21	191.54	31.00
ดัชนีการส่งสินค้า	143.07	154.01	175.38	185.66	190.49	33.14
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	198.11	187.17	169.25	172.23	182.24	-8.01
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	230.96	204.22	188.33	182.01	184.45	-20.14
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	110.33	107.01	111.24	115.80	121.08	9.75
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	128.88	129.49	128.16	137.25	144.07	11.79
อัตราการใช้จ่ายการผลิต	52.15	53.87	57.92	60.84	62.91	20.63

(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล)

ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

มี 33 อุตสาหกรรมที่มีแรงงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชี และเครื่องคำนวณ การผลิตผลิตภัณฑ์จากดินชนิดไม่ทนไฟ ซึ่งใช้กับงานก่อสร้าง การผลิตสิ่งของอื่นๆที่ทำจากกระดาษและกระดาษแข็ง การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตเครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุ และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตเครื่องจักรที่ใช้ในงานทั่วไปอื่นๆ การผลิตรถจักรยานยนต์ เป็นต้น

ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม

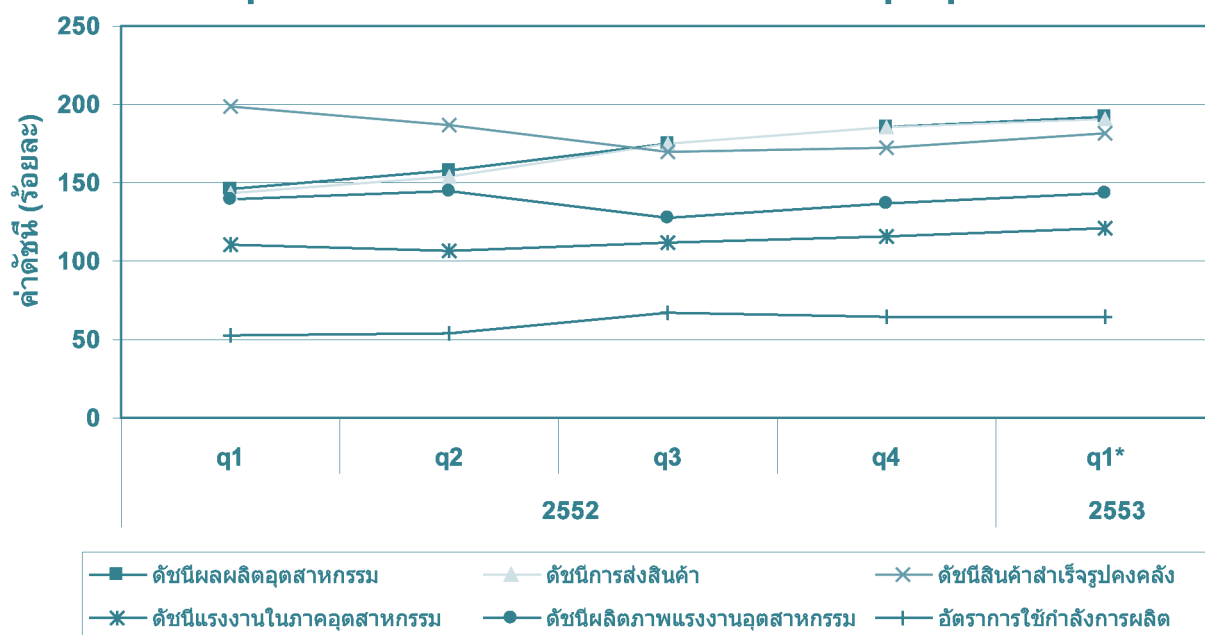
มี 35 อุตสาหกรรมที่มีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตยานยนต์ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบ อิเล็กทรอนิกส์การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งกายที่ทำจากขนสัตว์ การผลิตเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าขั้นมูลฐาน การผลิตเครื่องจักรที่ใช้งานทั่วไปอื่นๆ การจัดเตรียมและการขนส่งสินค้ารวมทั้งการทอสิ่งทอ การผลิตเครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ และของที่เกี่ยวข้อง การผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ การผลิตน้ำตาล เป็นต้น

อัตราการใช้กำลังการผลิต มี 45

อุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น คือ การผลิตยานยนต์ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ การผลิตเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าขั้นมูลฐาน การจัดเตรียมและการขนส่งสินค้ารวมทั้งการทอสิ่งทอ การผลิตเครื่องจักรที่ใช้งานทั่วไปอื่นๆ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆการแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์อื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด เป็นต้น

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

หมายเหตุ : *ข้อมูลเบื้องต้น

รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ สศอ. ที่ www.oie.go.th

เครื่องสำอางดี พี่มือไทย

สมพิศ นาคสุข

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

“ผิวพรรณสวย ทำให้มีเสน่ห์ แลดูอ่อนวัย”
ประโยชน์แบบนี้เรามักจะได้ยินอยู่บ่อยๆ และสามารถพิสูจน์ได้ด้วยตา การมีผิวพรรณสวยโดยธรรมชาติมีมาได้โดยกำเนิด นอกจากนี้ยังสามารถเกิดได้จากการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางเพื่อบำรุงและประทุนผิวพรรณให้สวยได้

ครั้งนี้ จึงขอนำเสนอประสบการณ์การเยี่ยมชมโรงงานของผู้ประกอบการด้านการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ซึ่งเป็นอีกสาขาอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีการพัฒนาการผลิตจนสามารถสร้างรายได้เข้าประเทศปีละมากโข และมีการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมการผลิตอย่างไม่หยุดยั้งจนปัจจุบันประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ส่งให้ผู้รักความสวยความงามทั่วทุกมุมโลกได้ใช้กัน

บริษัท เอส แอนด์ เจ อินเตอร์เนชั่นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทในเครือสหพัฒน์ ตั้งโรงงานอยู่ที่ 600/4 สวนอุตสาหกรรมศรีราชา หมู่ที่ 11 ถนนสุขาภิบาล 8 ตำบลหนองขาม อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ถือเป็นอีกบริษัทตัวอย่างที่มีการจัดการธุรกิจที่ดี มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางบำรุงและประพรมผิวพรรณทุกประเภท

ปัจจุบัน บริษัท เอส แอนด์ เจฯ มีลูกค้าต่างประเทศที่สำคัญ เช่น ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย แคนาดา อังกฤษ มาเลเซีย ไต้หวันฮ่องกง ฯลฯ และมีสัดส่วนของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางในประเทศและต่างประเทศ คิดเป็นสัดส่วน 62 : 38 ซึ่งการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ มีลักษณะการขายเป็นแบบ Contract manufacturing และยังมีเป้าหมายในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในประเทศและงานแสดงสินค้านานาชาติในต่างประเทศ เช่น เยอรมัน ฮ่องกง เป็นต้น

รับฟังบรรยาย

ซึ่งบริษัทฯ ให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมแสดงผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง เพราะนั่นหมายถึงการวิจัยศักยภาพของ ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางฝีมือคนไทยให้คนทั่วโลกได้รับรู้รับทราบโดยทั่วกัน การที่บริษัทฯ จะยืนหยัดมาได้กว่า 30 ปี ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ นับจากวันก่อตั้งบริษัทฯ เมื่อ 22 เมษายน 2523 แต่ด้วยประสบการณ์การบริหารจัดการธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางอย่างต่อเนื่อง จากจุดเริ่มด้วยการเป็นผู้รับจ้างผลิตเครื่องสำอาง โดยได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากผู้เชี่ยวชาญจากประเทศสหรัฐอเมริกา จนสามารถวิจัยพัฒนาการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางได้เองและเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและทั่วโลก ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางของบริษัทฯ จะประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ Skin care & Toiletries, Cosmetics ซึ่งผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้าซึ่งมีแบรนด์ซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ทั่ว

ถ่ายภาพที่ระลึก

ประธานสาวผิวสวยของบริษัท

โลก ได้แก่ BSC, MTI, SHISEIDO, Covermark เป็นต้น และ Gift sets ซึ่งจะจำหน่ายอยู่ในตลาดประเทศอังกฤษ และยุโรป ดังนั้น ทุกวันนี้บริษัทฯ จึงมีความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของ ความแข็งแกร่งของบริษัทฯ โดยบริษัทแห่งนี้ได้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอางคุณภาพดีได้มาตรฐาน มีการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ และใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การผลิตเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางคุณภาพดี ทันสมัย และเป็นที่ต้องการของลูกค้าควบคู่ไปกับการพัฒนามาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ จนได้รับใบรับรองมาตรฐานคุณภาพระดับโลกและรางวัลการันตีมากมาย เช่น หนังสือรับรองมาตรฐานการผลิต “GMP” จากสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และ ยา (อย.) กระทรวงสาธารณสุข ใบรับรองระบบบริหารคุณภาพมาตรฐาน ISO 9001 : 2000 ใบรับรองระบบบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 : 2004 จากสถาบัน RWTUV ประเทศเยอรมัน ใบรับรองคุณภาพมาตรฐาน ISO : 17025 เครื่องสำอางประเภทโลชั่น จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น (The Prime Minister’s Industry Awards) ประเภทการบริหารงานคุณภาพ จากกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น

นอกจากนี้ ในโลกธุรกิจยุคนี้ คือ การแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น บริษัทฯ ก็ไม่ได้มองข้ามสิ่งนี้ไปและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

โดยการมุ่งเน้นพัฒนาการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มีคุณภาพ ไม่
มุ่งแข่งขันด้านราคา แต่ต้องตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าให้ได้
มากที่สุด บริษัทฯ จึงได้เน้นการวิจัยความต้องการของผู้ใช้อย่างเข้มข้น
เพื่อให้ข้อมูลที่สามารถใช้ประกอบการวิจัยและพัฒนาการผลิตที่จะ
ได้ผลิตภัณฑ์ซึ่งถูกใจตลาด สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสม
และปลอดภัยกับผู้ใช้ทั่วโลก หรืออาจกล่าวได้ว่า คือ การพัฒนาการ
ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางให้เข้ากับทุกสภาพผิวนั่นเอง

อีกทั้ง ในเรื่องการสร้างลูกค้าให้เชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์แม้จะเป็น
เรื่องที่ยากยิ่ง แต่มีสิ่งที่ยากกว่านั้นคือ การรักษาฐานลูกค้าให้ภักดีต่อ
ผลิตภัณฑ์ บริษัทฯ จึงมีกิจกรรมเพื่อสังคมควบคู่ไปกับการจำหน่าย
สินค้าเพื่อขยายตลาดตามที่กล่าวมาแล้ว โดยบริษัทฯ ได้เปิดโรงงาน
ให้กลุ่มบุคคลหรือคณะต่างๆ ได้เข้าเยี่ยมชมโรงงาน เพื่อรับทราบ
ขั้นตอนการผลิต และจัดให้มีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและ
ตอบคำถามอย่างใกล้ชิด ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
ระหว่างคณะผู้เข้าชมโรงงาน และผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ซึ่งบทสนทนา
แลกเปลี่ยนจะถูกนำไปจัดทำเป็นบทสรุป เพื่อนำเสนอต่อผู้บริหาร
ระดับสูงของโรงงานเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ในทางที่
ดีขึ้นต่อไป และขณะเดียวกันคณะผู้ดูงานที่หลากหลาย ก็จะได้รับ
ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการผลิตต่างๆ ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นใจ
ในผลิตภัณฑ์มากยิ่งขึ้นแล้ว ยังสามารถนำความรู้ที่ได้กับสิ่งที่พบเห็นนั้น
ไปบอกต่อแก่คนใกล้ชิด หรือเพื่อนร่วมงาน และบุคคลอื่น ๆ ต่อไป
ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างให้ผลิตภัณฑ์ที่ดีได้มาตรฐานของบริษัทฯ
ได้รับความพึงพอใจและวางใจจากลูกค้าที่หลากหลายได้

ที่สุด การได้เข้ามาเยี่ยมชมโรงงานผลิตเครื่องสำอางของ
บริษัท เอส แอนด์ เจฯ ในครั้งนี้ ทำให้ได้รู้สึกว่ เครื่องสำอาง ฝีมือไทย
ส่งให้ผู้บริโภคทั่วโลกมีผิวพรรณสวยสดใส มีเสน่ห์ ดูอ่อนกว่าวัย ปลอดภัย
อย่างแน่นอน และนี่ก็คือ อีกหนึ่งความภาคภูมิใจในฝีมือไทย ค่ะ.

สถานที่แสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ

ใบสมัครสมาชิก วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ประเภทสมาชิก

ปีที่ 6 ฉบับที่ 20

ข้อมูลส่วนตัว

- ☐ ผู้ประกอบการ บริษัท ห้างร้าน ธนาคาร ฯลฯ
- ☐ หน่วยงานราชการสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- ☐ หน่วยงานราชการ
- ☐ สถาบันการศึกษา
- ☐ ประชาชนทั่วไป
- ☐ อื่นๆ.....

โปรดกรอกข้อมูลโดยละเอียด
เพื่อประโยชน์ในการแจ้งข่าวกิจกรรม

ชื่อผู้สมัคร.....นามสกุล.....
หน่วยงาน/บริษัท.....
ที่อยู่.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
มือถือ.....โทรสาร.....
E-mail :

1. ท่านสะดวกรับ วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในรูปแบบใด

- ☐ แบบเล่ม.....จำนวน ☐ ดาวน์โหลดจากเว็บไซต์ ☐ อื่นๆ.....

แบบสอบถาม

1. ท่านรู้จักวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจาก.....

2. ท่านนำข้อมูลในวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไปใช้ประโยชน์

- ☐ มาก ☐ มาก-ปานกลาง ☐ ปานกลาง
☐ ปานกลาง-เล็กน้อย ☐ น้อย

3. เหตุผลในการอ่านหรือติดตาม วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- ☐ มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน
☐ มีข้อมูลที่ได้ยากจากแหล่งอื่น
☐ นำเสนอข้อมูลที่อยู่ในความสนใจ
☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

4. เนื้อหาในวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ท่านสนใจ
(โดยเรียงลำดับจากสนใจมากที่สุด ไปน้อยที่สุด)

- ☐ เรื่องเด่นประจำวัน ☐ สคอ.พบผู้ประกอบการ
☐ บทความพิเศษ ☐ เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรมไทย
☐ สัมภาษณ์พิเศษ ☐ รอบรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
☐ ภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย

5. วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีเนื้อหาโดยรวมเป็นอย่างไร

- ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

6. รูปเล่ม และรูปแบบการจัดวางภายในเล่ม

- ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

7. การใช้ภาษา

- ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

8. เนื้อหาข้อมูลที่ท่านต้องการมากที่สุด

- ☐ แนวโน้มและทิศทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
☐ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ/บุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จัก
☐ ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ
☐ ท่องโลกอุตสาหกรรม
☐ การให้บริการ
☐ ข้อมูลทั่วไป ☐ อื่นๆ ระบุ

9. ความพึงพอใจของท่านที่ได้รับจากวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
เป็นคะแนนได้เท่ากับ

- ☐ 91-100 คะแนน ☐ 81-90 คะแนน ☐ 71-80 คะแนน

- ☐ 61-70 คะแนน ☐ ต่ำกว่า 60 คะแนน ☐ ไม่พึงพอใจ

10. ข้อควรปรับปรุง/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....

บริการธุรกิจตอบรับ

ใบอนุญาตเลขที่ ปน.(น)/3314 ปณ.สามแสนใน
ถ้าฝากส่งในประเทศ ไม่ต้องผนึกตราไปรษณียากร

กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม
ถ.พระรามที่ 6 เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

หากกล่าวถึงกระแสในสมัยนี้ในปัจจุบัน ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า กระแสนวัตกรรมสิ่งแวดลอมมีผู้สนใจในวงกว้างมาก และมีแนวโน้มจะมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำลาย สิ่งแวดลอมมีให้ทุกคนเห็นอย่างชัดเจน เช่น สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทยที่ฤดูหนาวที่ผ่านมามีอากาศหนาวกว่าปีก่อนมาก ดังนั้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจึงเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมได้

นวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว (Eco-Innovative Textiles) คือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยความรู้และเทคโนโลยี รวมทั้งมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยที่การพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอสีเขียวมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในขณะนี้ผู้บริโภคให้ความสนใจ

นวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว

หรือความต้องการมีมากขึ้น และตลาดยินดีที่จะซื้อสินค้าเหล่านี้ ไม่ว่าด้วยราคาที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าทั่วไป หรือในราคาที่เท่ากัน ดังนั้นประเทศไทยควรหันมาพัฒนาสินค้านวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้ดีขึ้น

การพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอสีเขียวสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เนื่องจากโอกาสในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีหลายด้าน โดยนักวิจัยสามารถพัฒนาจากสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรม รวมถึงนักออกแบบสามารถนำความรู้และความเชี่ยวชาญมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตสิ่งทอให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยตัวอย่างการพัฒนามีดังต่อไปนี้

1. การนำวัสดุที่ใช้แล้วมาใช้ใหม่ (recycling and use of waste as raw materials)

หลักการนี้เป็นที่สนใจจากผู้บริโภคมากขึ้น ในการวิจัยตลาดพบว่าผู้บริโภคส่วนมากเห็นชอบที่จะซื้อสินค้าที่มีวัสดุที่ใช้แล้ว ในทางปฏิบัติรัฐควรส่งเสริมและช่วยในการสนับสนุนให้ราคาวัสดุเหล่านี้มีราคาต้นทุนที่ต่ำลง รวมทั้งภาคเอกชนควรทำการตลาดเพื่อเพิ่มความต้องการของผู้บริโภค ตัวอย่างนวัตกรรมสิ่งทอประเภทนี้ เช่น

การนำพรมที่ใช้แล้วมาย่อยและพัฒนาเป็นแผ่นรองพื้น (underlay) ที่เก็บเสียงได้ การนำเส้นใยในลอนจากพรมที่ใช้แล้วมาใช้เป็นวัสดุเสริมแรงในคอนกรีต ซึ่งสามารถลดปัญหาการจัดการขยะทางอ้อมได้ เป็นต้น

2. การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ecodesign)

เป็นการออกแบบที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยพิจารณาถึงผลกระทบของสินค้าตั้งแต่เริ่มผลิตจนถึงหลังการใช้งาน เป็นการออกแบบที่เป็นที่นิยมในอุตสาหกรรมไฟฟ้า และยานยนต์ และขณะนี้เริ่มเป็นที่นิยมสำหรับสิ่งทอด้วย ซึ่งอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำในห่วงโซ่อุปทานต้องร่วมมือกัน ตัวอย่างนวัตกรรมสิ่งทอประเภทนี้ เช่น เส้นใยพอลิแลคติก แอซิด (polylactic acid; PLA) ซึ่งเป็นเส้นใยประดิษฐ์ที่ใช้วัตถุดิบจากข้าวโพด จึงสามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ เป็นต้น

3. การใช้วัตถุดิบที่สามารถผลิตใหม่ได้ (renewables)

โดยการมุ่งเน้นใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ ซึ่งสามารถผลิตเพิ่มเติมได้ในอัตราเร็วกว่าการนำไปใช้เพื่อทดแทนวัตถุดิบสังเคราะห์และสารเคมี เป็นการพัฒนายั่งยืนเนื่องจากสามารถผลิตได้ต่อเนื่องในอัตราที่เร็วกว่าการใช้งาน เส้นใยธรรมชาติและสารสกัดจากสมุนไพรสามารถนำมาประยุกต์ในการใช้งานต่างๆ ตัวอย่างนวัตกรรมสิ่งทอประเภทนี้ เช่น การพัฒนาสิ่งทอเทคนิคที่ต้องการความแข็งแรงสูงโดยเลือกใช้เส้นใยธรรมชาติ เช่น ป่าน ปอ กล้วยง เป็นต้น

4. การจัดการกับของเสีย (waste management)

โดยมุ่งเน้นการจัดการของเสียจากการผลิตให้มีการนำสารข้างเคียงจากการผลิตบางประเภทที่สามารถผลิตเป็นสินค้าอื่นได้ออกมา การบำบัดของเสียก่อนปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม ให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ตัวอย่างนวัตกรรมการจัดการของเสีย เช่น บริษัท Lenzing จำกัด ประเทศออสเตรีย ที่ผลิตเส้นใย regenerated cellulose สามารถเอาสารข้างเคียงจากการผลิต เช่น xylitol ออกมาและนำไปทำเป็นสารให้ความหวาน และยังมีการบำบัดของเสียได้อย่างดีเยี่ยมซึ่งทำให้ได้ฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco Label) โดยทางบริษัทได้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งลูกค้าก็ได้ให้การตอบรับเป็นอย่างดี

5. การใช้เทคโนโลยีใหม่ในการผลิต (novel technology)

ความก้าวหน้าในเทคโนโลยีมีอยู่มากมายและนำไปใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอมากขึ้นเรื่อยๆ เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถทำให้การผลิตใช้พลังงานน้อยลงและลดของเสีย ตัวอย่างนวัตกรรมสิ่งทอประเภทนี้ เช่น เทคโนโลยีพลาสติกที่สามารถตกแต่งสิ่งทอโดยไม่ใช้น้ำและสารเคมี การใช้กาวไหมในการตกแต่งผ้าใยโดยทดแทนสารเคมี รวมทั้งนาโน

เทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทมากในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นต้น

ตัวอย่างนวัตกรรมสิ่งทอสีเขียวของประเทศไทย

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอได้ร่วมกับวิทยาลัยปิโตรเลียม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พัฒนานวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว คือ ผ้าปิดจมูกที่ใช้เส้นใยที่ย่อยสลายได้ (PLA) และใช้เทคโนโลยีอิเล็กโตรสปินนิง (electrospinning) ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งผสมสารสกัดจากธรรมชาติของเปลือกมังคุด ซึ่งมีฤทธิ์ในการต้านทานเชื้อไวรัสโรค

ในการวิจัยนี้ได้เลือกพอลิแลคติกแอซิด (poly L-lactic acid) เนื่องจากเป็นวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ ซึ่งพอลิแลคติกแอซิดถูกนำมาใช้ทางการแพทย์ เช่น ใช้ในการเย็บแผล

จากการวิจัยพบว่า เส้นใยพอลิแลคติกแอซิด ไม่สามารถต้านเชื้อแบคทีเรียชนิดใดๆ ได้เลย แต่เมื่อใส่สารสกัดจากเปลือกมังคุดในเส้นใยพอลิแลคติกแอซิด จึงสามารถต้านเชื้อแบคทีเรียชนิด S.aureus และ B.Subtilis ได้ โดยเมื่อปริมาณสารสกัดจากเปลือกมังคุดที่ใส่ในเส้นใยมากขึ้นการต้านเชื้อแบคทีเรียก็เพิ่มขึ้นด้วย

ผลการทดสอบฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อไวรัสโรคด้วยโดยสารสกัดจากเปลือกมังคุดที่เคลือบบนแผ่นอิเล็กโตรสปินพบว่าสารสกัดจากเปลือกมังคุดเข้มข้น 30% และ 50% ที่เคลือบบนแผ่นเส้นใยอิเล็กโตรสปิน สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของไวรัสโรคได้อย่างได้มากกว่า 99.99% แผ่นอิเล็กโตรสปินดังกล่าวถูกนำไปพัฒนาเป็นองค์ประกอบของแผ่นปิดจมูกเพื่อใช้ในสาธารณะ ซึ่งช่วยในการป้องกันเชื้อไวรัสโรค และแผ่นกรองอากาศในเครื่องปรับอากาศ ซึ่งสามารถลดเชื้อแบคทีเรียและไวรัสโรคได้

จากตัวอย่างที่ได้กล่าวมาและหลักการต่างๆ ในการพัฒนาข้างต้น ประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว เนื่องจากประเทศไทยมีวัตถุดิบจากธรรมชาติค่อนข้างมาก นอกจากนี้การออกแบบและเทคโนโลยีที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านผสมผสานเทคโนโลยีทันสมัยสามารถนำมาสู่สินค้าสีเขียวได้ ในขณะเดียวกันสินค้าประเภทนี้มีความต้องการในตลาดที่สำคัญ เช่น ตลาดสหภาพยุโรป และตลาดญี่ปุ่น มากขึ้นเรื่อยๆ หรือแม้แต่ตลาดในประเทศเองก็มีการตื่นตัวมากขึ้น เช่น ถุงช้อปปิ้งที่ทำจากผ้าเป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในการพัฒนาสิ่งทอสีเขียว สามารถทำได้โดยการสนับสนุนให้ทีมงานวิจัยด้านนี้มากขึ้น การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยด้านสิ่งทอและด้านอื่นๆ รวมทั้งนักออกแบบจะช่วยเปิดโอกาสใหม่ให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอในภาวะการแข่งขันที่รุนแรง

(ข้อมูลจาก : นวัตกรรมสิ่งทอ (Innovative Textiles)

: สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

IE สกอ. ร่วมพิธีเปิดกิจกรรม เสริมสร้างวัฒนธรรม ASSA

นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานในพิธีเปิดกิจกรรม “เสริมสร้างวัฒนธรรม ASSA งาน ASSA ด้วยใจ ด้วยหัวใจ ASSA” โดยมีผู้บริหารระดับสูง ข้าราชการ และพนักงานจากทุกกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเข้าร่วมงานอาสอย่างพร้อมเพรียง ภายในงานมีกิจกรรมการแสดงและเกมการละเล่น เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมอาสา ให้ร่วมสนุกมากมาย ณ ห้องประชุม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2553

IE ดัชนีอุตสาหกรรม ก.พ. 2553 พุ่งพรวด 31.3% ยานยนต์ผลิตเพิ่มขึ้น 100%

นางสุทธินีย์ พุฒกา ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการประชุมดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2553 พร้อมด้วย ดร.สมชาย หาญหิรัญ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และอนุกรรมการจากหน่วยงานต่างๆ โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในเดือนกุมภาพันธ์ 2553 พุ่ง 31.3% เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งผลด้านบวก ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive, เหล็ก เหล็กกล้า และอุตสาหกรรม การแปรรูปสัตว์น้ำ ณ ห้องประชุม 202 สกอ. เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2553

IE อก. สุขสันต์ครอบครัวด้วยกันวันสงกรานต์

กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมชุ่มฉ่ำไปกับเทศกาลสงกรานต์ภายใต้งาน “อก. สุขสันต์ครอบครัวด้วยกันวันสงกรานต์” โดยมีนายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม นำคณะผู้บริหารและข้าราชการกระทรวงอุตสาหกรรม เข้าวัดน้ำขอพรจากนายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ณ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมนำขบวนแห่พระพุทธรูป เพื่อให้ข้าราชการกรมต่างๆ ได้ร่วมสรงน้ำพระในช่วงเช้า และในช่วงบ่ายได้จัดให้มีพิธีรดน้ำขอพร ข้าราชการเกษียณอายุ และเล่นน้ำสงกรานต์ร่วมกัน ณ บริเวณด้านหน้าตึก กพร. เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2553

IE สกอ. แกลงดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไตรมาสแรกโต 31%

ดร.สมชาย หาญหิรัญ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมด้วยผู้บริหาร สกอ. แกลงเปิดข่าวในประเด็น “มองอุตสาหกรรมไทยไตรมาส 1 และแนวโน้มการขยายตัว” โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมไตรมาส 1 ปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 31 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน มีอัตราการใช้จ่ายการผลิตสูงถึงร้อยละ 62.9 ถือเป็นการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ไตรมาส 4 ปี 2552 ที่ขยายตัวร้อยละ 11.5 อุตสาหกรรมหลักที่เป็นปัจจัยหนุนให้ดัชนีอุตสาหกรรมไตรมาสแรกขยายตัว คือ ยานยนต์, Hard Disk drive, สิ่งทอ ฯลฯ ณ ห้องประชุม 601 สกอ. เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2553

IE สกอ. แกลง เพิ่ม Productivity เกินเป้าเสริมแกร่งอุตสาหกรรมไทยยุคเครื่อง

นายอภิวัฒน์ อสมารณ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สกอ.) ร่วมด้วยผู้บริหาร สกอ. เปิดแถลงข่าวในประเด็น “ส่อง Productivity-โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา อุตฯ ไทย ปี '53” โดยวัดผลความสำเร็จในรอบ 6 เดือน มีความคืบหน้าไปกว่า 48.03% สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบได้ 14 ผลิตภัณฑ์ พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตได้ 4 เทคโนโลยี พัฒนาศักยภาพที่มีทักษะสูงถึง 153 คน และพัฒนาโรงงานได้ 44 โรงงาน ขณะเดียวกันการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภายใต้แผนแม่บทฯ ยังควบคู่ไปกับการยกระดับเทคโนโลยีการผลิต เช่น ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีการฟอกย้อม นับว่าเป็นอีกหนึ่งความสำเร็จ และสามารถดำเนินงานได้อย่างทะลุเป้า ณ ห้องประชุม 203 สกอ. เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2553

OIE BUSINESS INDICATORS

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม

	ปี 2552				ปี 2553				ที่มา
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	
ตัวแปรชี้้นำเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม									
ปัจจัยภายในประเทศ									
ด้านการผลิต									
มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	9,801.3 (-44.1)	11,707.3 (-39.3)	14,303.1 (-32.8)	15,870.4 (2.9)	16,699.9 (70.4)	5,234.7 (57.2)	5,498.1 (86.9)	5,967.2 (69.1)	รพท.
มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	8,416.0 (-19.6)	8,090.7 (-24.1)	9,303.6 (-15.6)	9,917.1 (-3.9)	10,361.6 (23.1)	3,208.9 (4.4)	3,169.9 (18.8)	3,982.7 (48.9)	รพท.
ดัชนีชี้ราคาธุรกิจระยะสั้น	109.9 (-4.4)	111.3 (-2.7)	113.9 (0.1)	116.8 (6.4)	118.2 (7.5)	116.8 (6.0)	119.3 (7.8)	118.5 (8.8)	กระทรวงพาณิชย์
ความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม 3 เดือนข้างหน้า	74.2 (-23.7)	89.2 (8.9)	100.6 (14.9)	112.5 (45.0)	110.9 (49.5)	111.0 (49.0)	114.6 (57.0)	107.2 (42.7)	ส.อ.ท.
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน	155.3 (-13.2)	150.3 (-15.7)	154.6 (-12.8)	162.4 (-6.2)	173.9 (12.0)	169.6 (5.9)	173.3 (12.1)	178.7 (18.2)	รพท.
ราคาน้ำมันดิบ	42.9 (-56.2)	59.4 (-52.0)	68.2 (-42.2)	76.1 (30.4)	78.6 (83.3)	78.3 (87.8)	76.4 (95.4)	81.2 (69.4)	EIA
อัตราแลกเปลี่ยน บาท/ดอลลาร์สหรัฐ	35.3 (9.0)	34.7 (7.5)	33.9 (0.2)	33.3 (-4.4)	33.4 (-5.3)	33.0 (-5.4)	33.1 (-6.2)	32.4 (-4.3)	รพท.
อัตราแลกเปลี่ยนบาท/100 เยน	37.8 (22.8)	35.7 (15.8)	36.3 (15.3)	37.1 (2.2)	34.0 (-9.9)	36.2 (-6.3)	36.7 (-4.0)	29.3 (-20.0)	รพท.
อัตราแลกเปลี่ยนบาท/ยูโร	46.0 (-5.2)	47.2 (-6.3)	48.5 (-4.7)	49.1 (7.0)	45.5 (-1.0)	47.1 (2.0)	45.3 (0.5)	44.1 (-5.5)	รพท.
ด้านการบริโภค									
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค	12.1 (-31.2)	11.0 (8.9)	11.7 (20.2)	18.5 (73.1)	23.6 (95.9)	27.4 (109.2)	24.9 (91.5)	18.6 (84.2)	กระทรวงพาณิชย์
ดัชนีอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	124.0 (-5.3)	125.5 (-4.3)	129.1 (-2.5)	131.8 (2.3)	133.0 (7.3)	132.6 (4.8)	133.0 (9.7)	133.6 (7.4)	รพท.
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง	85.6 (-3.0)	64.9 (-19.5)	67.9 (-18.2)	139.7 (5.8)	96.5 (12.8)	113.2 (13.6)	92.7 (9.9)	83.7 (14.9)	คำนวณโดย สศค. ข้อมูลจาก สศก.
ด้านตลาด									
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย (SET)	433.6 (-46.8)	549.9 (-32.2)	664.8 (1.9)	703.0 (66.3)	735.3 (69.6)	696.6 (59.1)	721.4 (67.2)	788.0 (82.6)	ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย
ปัจจัยต่างประเทศ									
ดัชนีชี้ราคาเศรษฐกิจสหรัฐ	90.5 (-11.2)	92.4 (-8.6)	96.3 (-2.1)	99.6 (6.7)	102.5 (13.2)	101.6 (12.0)	102.5 (13.5)	103.3 (14.2)	OECD
ดัชนีชี้ราคาเศรษฐกิจญี่ปุ่น	91.6 (-10.4)	92.4 (-9.5)	95.8 (-4.1)	99.3 (4.1)	102.4 (11.9)	101.5 (10.0)	102.5 (12.1)	103.4 (13.4)	OECD
ดัชนีชี้ราคาเศรษฐกิจยูโร	92.1 (-9.4)	95.0 (-4.9)	99.2 (2.6)	102.4 (10.1)	104.4 (13.3)	103.8 (13.1)	104.4 (13.6)	104.9 (13.3)	OECD
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคสหรัฐ	58.3 (-20.1)	68.2 (14.4)	68.4 (5.5)	70.2 (21.7)	73.9 (26.8)	74.4 (21.6)	73.6 (30.7)	73.6 (28.4)	University of Michigan
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคญี่ปุ่น	27.3 (-25.7)	35.2 (3.9)	40.0 (29.2)	39.2 (40.0)	39.9 (46.0)	39.0 (47.7)	39.8 (49.1)	40.9 (41.5)	ESRI
ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจยูโร	71.5 (-30.3)	75.6 (-23.7)	84.1 (-9.0)	91.9 (14.9)	96.5 (35.0)	96.0 (32.0)	95.9 (34.7)	97.7 (38.4)	EUROSTAT

หมายเหตุ: () หมายถึง อัตราการขยายตัว (%)

โดย : สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

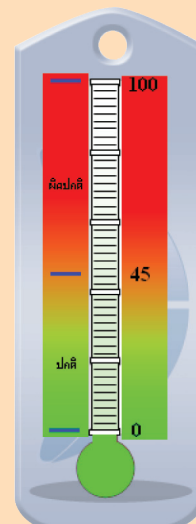

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม

The Early Warning System of Industrial Economics: EWS-IE

■ หลักการพิจารณา EWS-IE เทอร์โมมิเตอร์

EWS-IE เทอร์โมมิเตอร์เป็นเครื่องมือที่มีความสามารถในการชี้แนะภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นระยะเวลา 2 เดือน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ **ระดับปกติ** และ **ระดับผิดปกติ** โดยระดับของเหลวในเทอร์โมมิเตอร์ คือ ค่าความน่าจะเป็น (%) ถ้ามีระดับตั้งแต่ 0-45 ของเหลวจะเป็นสีเขียว หมายถึง ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ปกติ หากมีระดับมากกว่า 45 ขึ้นไป ของเหลวจะเปลี่ยนเป็นสีแดง หมายถึง ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ

EWS-IE เดือนพฤษภาคม 2553

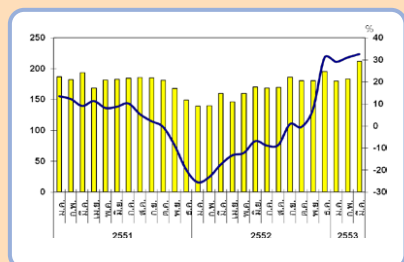
ส่งสัญญาณดี โดยตัวแปรชี้แนะเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมในเดือนมีนาคม 2553 มีการปรับตัวดีขึ้นไม่ว่าจะเป็น มูลค่านำเข้าสินค้าทุน และดัชนีการลงทุนภาคเอกชน มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.1 และ 18.2 ตามลำดับ ส่วนมูลค่านำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป และดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน มีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงร้อยละ 74.3 และ 7.4 ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าในปีเดียวกันพบว่า มูลค่านำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป มีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเช่นกัน เนื่องจากการนำเข้าที่ลดลง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าเครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และผลิตภัณฑ์เซรามิก

	ปี 2552				ปี 2553				ที่มา
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	
สถานการณ์ภาคการผลิตภายในประเทศ									
ดัชนีผลผลิต	146.2 (-22.0)	158.5 (-10.7)	174.6 (-5.5)	185.2 (11.6)	191.5 (31.0)	179.7 (29.1)	183.2 (31.1)	211.7 (32.6)	สตอ.
ดัชนีการส่งสินค้า	143.1 (-22.6)	154.0 (-15.6)	175.4 (-4.2)	185.7 (12.5)	190.5 (33.1)	178.1 (34.3)	181.1 (29.7)	212.3 (35.2)	สตอ.
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	198.1 (11.9)	187.2 (7.4)	169.3 (-16.8)	172.2 (-14.6)	182.2 (-8.0)	179.1 (-8.7)	183.6 (-7.8)	184.1 (-7.5)	สตอ.
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	109.4 (-7.6)	107.0 (-5.3)	111.2 (-4.2)	115.8 (2.1)	121.1 (10.7)	117.9 (8.3)	117.0 (9.0)	128.3 (14.8)	สตอ.
อัตราการใช้จ่ายในการผลิต	52.1 (-22.7)	53.9 (-15.5)	57.9 (-7.6)	60.8 (7.6)	62.9 (20.6)	60.3 (16.6)	60.6 (21.2)	67.8 (24.0)	สตอ.
สถานการณ์ภาคการผลิตโลก									
Global Manufacturing PMI	36.0 (-29.9)	44.7 (-10.7)	52.0 (9.7)	54.2 (46.3)	56.1 (55.7)	56.1 (60.3)	55.4 (54.7)	56.8 (52.3)	JPMorgan
Global Manufacturing Output Index	33.1 (-37.0)	46.2 (-8.9)	55.7 (18.4)	57.5 (70.0)	58.9 (77.9)	60.2 (96.1)	57.7 (72.8)	58.9 (66.9)	JPMorgan
Global Manufacturing new orders Index	32.5 (-36.7)	47.1 (-3.7)	56.2 (25.6)	57.3 (87.1)	58.5 (80.2)	59.5 (97.7)	57.2 (82.2)	58.8 (63.8)	JPMorgan
Global Manufacturing Input Prices Index	34.4 (-52.6)	40.3 (-48.0)	52.0 (-27.0)	55.8 (44.7)	63.9 (85.8)	63.3 (86.7)	62.1 (76.9)	66.3 (93.9)	JPMorgan
Global Manufacturing Employment Index	35.8 (-28.5)	40.0 (-18.3)	46.2 (-4.4)	49.6 (25.4)	51.4 (43.7)	50.4 (38.5)	51.8 (48.0)	52.0 (44.8)	JPMorgan

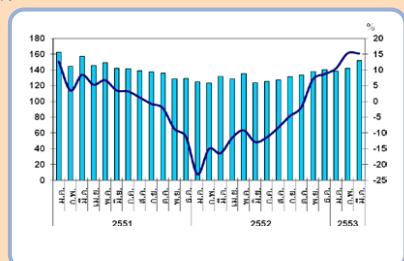
หมายเหตุ: () หมายถึง อัตราการขยายตัว (%)

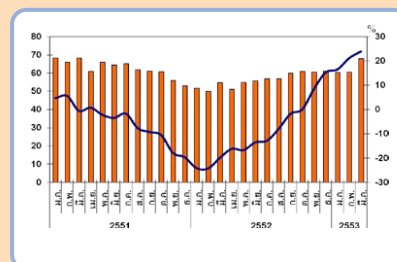
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (ถ่วงน้ำหนักมูลค่าเพิ่ม)

ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม

อัตราการใช้จ่ายในการผลิต

มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบ (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

